

AĞIN

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

~

EYLÜL-EKİM'99

ağın

DÜŞÜNCE VE SANAT DERGİSİ

Sahibi

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Adına
Ahmet DEVİREN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Mehmet YALÇIN

Yazı Kurulu

Mehmet Orhan

Mevlüt ÖKSÜZOĞLU

Ahmet DEVİREN

Prof. Zafer GENÇAYDIN

Asım SEYHUN

Selami TAŞBAŞI

İsmail BEYDEMİR

Teknik Yönetmen

Mesut YALÇIN

Yazışma Adresi :

Büyük Sanayi 1. Cad. No: 95/10

Tel: 342 47 50 Ulus / ANKARA

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği,

PTT 101843 no.lu Çek hesabı

T.C. Ziraat Bankası Ankara Yenisehir Şubesi

Hesap No: 304400-16890-1

Gönderilen yazılar yayımlansın

yayımlanmasın iade edilmez ve telif ücreti
ödenmez.

Bu dergide yayımlanan yazılardaki fikirler
yazarlarına aittir.

Dergimiz Basın Ahlâk Yasasına uyar.

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi, Ankara

Valiliğinin 12.09.1991 gün ve 8202 sayılı yazıları ile ayda
bir çıkar.

Yıl: 9 Sayı 95-96

EYLÜL - EKİM 1999

Baskı : HAS-SOY Matbaacılık - 0.312. 341 59 94

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi Muhabirleri :

Cengiz YALÇIN : İzmir (Kocaeli)

İsmail BEYDEMİR : Malatya - Ağın

İ. Cengiz YÜCEL : İzmir

Ahmet SAMUR : İstanbul

Kapak Fotoğrafi : Keban Baraj Gölü-Kurtuluş
(Hünü)den bir görüntü

SAYFA

İÇİNDEKİLER

3	Ağın Kalkınma Projeleri (AĞKAP) Ahmet DEVİREN
4	Devlet Su İşleri (DSİ) Ağın Sulama Projesi Ahmet DEVİREN
7	Zamanı Geldi (Şiir) Ahmet SAMUR
8	Cumhuriyet, Daha Çok Aydınlık Demektir Mehmet ORHAN
9	Ağın'dan Geliyorum S. Selami TAŞBAŞI
10	Gök Boncuk (Şiir) S. Selami TAŞBAŞI
11	Ardında Bıraktıkları Adnan BİNYAZAR
13	Taner Berikman'a Ağıt (Şiir) İsmail BEYDEMİR
14	Hüznün Adresi Yok Dr. Mehti HALICI
16	Bir Ziyaret Mehmet Ali BİLİR
17	Kafadar, Okuyor Musun? Emine Güler CÜNERAY
18	Nice Otuz Yıllara Erdal (Şiir) Zeki HAFIZOĞULLARI
19	Köylerimiz : Yenipayam Şerif GÜLER
22	Dergimiz Büyüyor Adnan YALÇIN
23	Elazığ'ın Tarihçesi
28	Ağın ve Çevresinden Fıkralar
29	Özlü Sözler, Doğru Sözler
29	Şenpınar Köyü (şiir) Zeynep ÇELİK
30	Ağın'dan Haberler İsmail BEYDEMİR
31	Doğumlar, Ölüm, Evlenmeler

(AĞKAP) AĞIN KALKINMA PROJELERİ

Ahmet DEVİREN

Sevgili Hemşehrilerim,

Bildiğiniz gibi, Ağın İlçesi Elazığ iline bağlı Keban baraj gölü kenarında bir kasabadır. Elazığ'ın nüfusu 518.360, Ağın'ninki ise 3220 civarındadır.

1954 yılında kurulmuş olan Ağın Nüfus Müdürlüğü kayıtlarında Ağın'nın nüfusunun 41.500 olduğu tesbit edilmiştir. Ölenler ve nüfus kaydını Ağın'dan nakledenler karşılaştırıldığında, Ağın kökenlilerin 35.000 ile 40.000 civarında olduğu kabul edilebilir.

Ağın kökenlilerin % 10'u Ağın'da yaşamakta gerisi de, Türkiye'nin her tarafına dağılmış bulunmaktadır. % 90'ı dışarıda yaşayan Ağınlıların öncelikle bulundukları bölgede tanışma, kaynaşma, dayanışma ve birlik halinde olmaları hem Ağın'a hem de kendilerine fayda sağlayacaktır. Ağın'daki nüfusun yaş ortalaması, Türkiye ortalamalarının tam tersidir. 50 ila 90 yaş arası nüfus ekseriyeti teşkil etmekte, genç, üretken, dinamik bir nüfustan yoksun bulunmaktadır.

Birinci öncelikli iş Ağın'dan göçün durdurulabilmesi, bilahare geriye dönüşün sağlanmasıdır. Ağınlıların mutlaka Ağın'da yerleşmeleri veya dışarı açılmamaları gibi bir düşünce doğru değildir. Herkesin kendi imkan ve şartlarına göre hareket etmesi en doğal hakkıdır.

1960 yıllarına kadar Ağın mahrumiyet bölgelerinden biriydi. Ulaşım, iletişim, eğitim, sosyal imkanlar bugünkilerle mukayese edilemeyecek kadar kısıtlıydı. Şehirlerde olan imkanların büyük bir kısmı bugün Ağın'da mevcuttur.

Devlette çalışma işinin garantili olma dönemi kapanmakta, devlet kadroları ve çalışma sahaları küçülmektedir. Bir müddet sonra herkes kendi bölgesinde veya dışında kendi imkan ve kapasitesi çerçevesindeki işlerde çalışmak zo-

runda kalabilecektir. Bu şartlar ortaya çıktığında Ağın'ın kaybedilmemiş olması gerekir. Ağın, toprak ve bölge olarak hiç bir zaman kaybolmaz, ancak içi boşalmış bir Ağın'ın toparlanması, faydalanabilir hale gelmesi çok uzun zaman alacak ve çok pahalıya mal olacaktır.

Yukarıda yazdıklarımız herkes tarafından bilinen ve konuşulan konulardır. O halde yapılacakları konuşmak çözüm ve proje üretmek gerekir. Birinci öncelik Ağın'da iş imkanı ve istihdam yaratan yatırımların yapılmasıdır.

Türkiye'nin her tarafında olduğu gibi Ağın'da da insanların neler üretebilir, ne yapabilir, düşüncelerini geliştirmeleri ve zihniyet değişikliği gerçekleşmelidir.

Dergimizin ileriki sayfalarında DEVLET SU İŞLERİ (DSİ) AĞIN SULAMA PROJESİ adı altında bir yazı bulunmaktadır. Bu proje yapılmış yatırım safhasına girmiştir. Ağın'da bugüne kadar yapılacak üretime dönük en büyük yatırımlardan biridir. Bu proje realize edildiği takdirde senelik 434 milyarlık ilave üretim geliri sağlanacaktır.

Ağın'da mevcut 10.000 dönüm sulanılabilir arazi ikiye katlanmaktadır. Elde edilen ürünlerin nakliyesi, stoklanması, v.s. gibi safhalar yeni iş imkan ve sahaları ortaya çıkarabilecektir. Bu işin gerçekleşme safhasında üretim çeşitleri, çalışacak insanın eğitimi ve kullanılacak teçhizat konuları öncelikle ele alınmalıdır.

Proje Ağın ve Ağınlılara ait olduğuna göre her Ağınlı tarafından takip ve gerçekleşmesine katkıda bulunulması zorunluluk arz etmektedir.

Ağın ve Ağınlılara hayırlı olması dileğiyle.

DEVLET SU İŞLERİ (DSİ) AĞIN SULAMA PROJESİ

Ahmet DEVİREN

1- AĞIN'IN KONUMU VE PROJE

DURUMU

Bu proje DSİ Genel Müdürlüğünce onaylanmış, yatırım listesine alınmış, ödenek sırasına konulmuştur. DSİ Genel Müdürlüğünce ödenek verilmesi halinde ihale edilecek, inşaat başlayacaktır. Proje hakkında bilgiler aşağıda verilmektedir.

Ağın İlçesi yukarı Fırat Havzasında Elazığ İl'nin 78 km. Kuzey batısında Keban baraj gölünün sağ sahilinde bir kasabadır.

Elazığ'ın merkez ilçe dahil 11 ilçesi bulunmakta olup toplam yüz ölçümü 10.000 km² dir. Ağın İlçesi yüz ölçümü 260 km² olup bunun ziraat yapılabilecek kısmı takriben 130 km² dir.

Ağın da sulama:

- * Yer altından çıkan kaynaklar.
- * Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü tarafından kurulan pompalarla yapılan sulamalar.
- * Küçük pompalarla yapılan muhtelif sulamalar.

Ağın'da tarım yapılan arazinin takriben 10.000 dönümü sulanabilmektedir. Yeni yapılacak Ağın Şenpınar, Bahadırlar, Öğrendik, Kurtuluş sulama alanları ile 11290 dönüm arazi sulanabilecektir. Bu da mevcut sulanabilir arazi kadar yeni arazi devreye girecek demektir.

2- DSİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ TARAFINDAN YAPTIRILACAK OLAN AĞIN POMPAJ SULAMASI PROJESİ

Bu sulama projesi Elazığ DSİ IX. Bölge Müdürlüğü tarafından hazırlanmış, DSİ Genel Müdürlüğü Etüt ve Proje Daire Başkanlığı Küçüksu İşleri Şube Müdürlüğünce 14.10.1998 tarihinde tetkik ve tasdik edilmiştir.

Proje numarası 211005 dir.

3- PROJENİN AMACI

Ağın İlçesinin Müderris Hüseyin Efendi, Şenpınar, Tataragaşı mahalleleri ile, Bahadırlar, Kurtuluş ve Öğrendik köyleri arazilerinde 1129 ha. yani 11.290 dönüm tarım arazisinin sulanması sağlanacaktır.

Sulama ile tarımsal üretim artacak ve artan nüfusa iş imkanları doğacaktır. Mevcut şartlarda Ağın nüfusu azalmakta olup, bu gelişim Ağın'a bir nüfus akışına sebep olabilecektir.

4- ARAZİNİN DURUMU

Proje alanının kuzey, doğu ve güneyi Keban baraj gölüyle çevrilidir. Batı ve Kuzeybatı yönlerinde ise çok eğimli tepeler yer alır. Bunların en önemlileri güneyden kuzeye doğru Hekamat sırtı, Mezarlıkbaşı sırtı, Küşne tepesi ve Ziyaret sırtıdır. Proje alanı içerisinde ise Örenceler başı, Kızılçukur ve Oyuktepe gibi yüksek düzlükler vardır.

Proje alanında, araziler genellikle dalgalı ve Ondüleli yapıdadır. Bu alanda oldukça fazla kuru dere ve yan dere mevcuttur. En önemli kuru dereler Samsorun deresi ve Korlu deresidir.

Proje alanında genel eğim Kuzeybatı-Güneydoğu yönlüdür. Araziler genellikle yamaç arazilerden oluşmuştur. Örenceler başı, Kızılçukur ve Oyuktepe mevkiilerinde yüksek düzlükler, Üçdutlar mevkiinde de etek araziler vardır.

Proje alanı içine 845 m ile 950 kotları arasında 1129 ha. sınıflandırılmış tarım arazisi bulunmaktadır.

5- İÇME VE KULLANMA SUYU

Proje alanındaki içme ve kullanma sularını doğal yer altı kaynakları ile beslenen köy çeşmeleri temin etmektedir. Gelecekte her türlü içme ve endüstri suyu ihtiyacı bugünkü suların ve yer altı sularının geliştirilmesiyle ve ayrıca Keban Baraj gölünden karşılanacaktır.

Proje alanında Keban Baraj gölünden alınan su ile sulama yapılacağından, su hakları söz konusu değildir.

6- PROJENİN ÖZELLİKLERİ

Yeri	: Ağın
Amacı	: Sulama
Su alma kotu	: 830
Su basma kotu	: 950
Terfi yüksekliği	: 120 m.
Cebri boru boyu	: 650 m.
Kanal boyu	: 12.500 m.
Saatte basılacak su miktarı	: 3.996 ton
Pompa istasyonu ölçüleri	: 6mx10mx8m
Pompa İstasyonundaki	
Pompa miktarı	: 3 Ad
Pompa Motoru Gücü	: 550 Kw
Toplam güç	: 1650 Kw

Pompa istasyonuna su baraj gölünden, açık kanal ile getirilecektir. Pompa istasyonu, Bahadırlar ile Kurtuluş Köyleri arasında kurulacak olup 10mx6m boyutunda 8 m. yüksekliğinde olacaktır.

-Baraj gölünden gelen su 105 m. yüksekliğe 80 cm. çapında çelik boru ile sulama kanallarına basılacaktır.

-Pompa istasyonu için gerekli elektrik enerjisi Ağın İlçesindeki trafodan çekilecek hatla sağlanacaktır.

7- SULAMA KANALLARI

Sulama kanalları 12.500 metredir. Bu 12.500 m.lik kanalın 500 m.si tunel olarak yapılacak, tunel-Şenpınar mahallesi üst kısmından geçirilecektir. Tunel, arazi durumuna göre 50 metre derinlikten geçirilecek olup tunelin çapı (3) üç metredir.

-Sulama kanalları yan derelerden alt ve üst geçitlerinden geçirilerek inşa edilecektir.

-Projede önerilen ana ve yan kanallar boyunca köy yolu özelliğinde 4 m. genişliğinde servis yolu yapılacaktır.

Pompa binası ve ana kanallar için kum malzeme Kozluk ve Çit çayından temin edilecektir.

Pompa istasyonundan Kurtuluşa kadar 700 m kanal projelendirilmiş buradaki 250 metrelik hey-

lan bölgesinden dolayı daha ileri gidelememiştir.

-Ayrıca Ağın'da bulunan 875 m. ve 750 m. uzunluğundaki iki heyelandan dolayı sulama kanalları daha ileri götürülememiştir.

-Sulama alanındaki kanallar sulanacak alanın üst kısmından geçtiğinden ek basınç sağlamaya gerek olmadan yağmurlama sistemi (fıskiyeli sistem) ile sulama yapılabilir.

8- ARAZİ ALANININ NİTELİKLERİ

8.1 Proje alanı Doğu Anadolu Bölgesinde Yukarı Fırat havzasında, Elazığ ili Ağın İlçe merkezinin kuzey doğusunda Keban Baraj gölü ile sınırlanmıştır.

Proje alanında ekonomi tarıma dayanmaktadır. Bazı küçük debili kaynaklarla küçük alanlardaki sulama alanlarının dışında genellikle kuru tarım yapılmaktadır.

8.2 Proje alanında arazi mülkiyetleri çoğunlukla küçük parseller halinde ortalama işletme büyüklüğü 23 dönümdür. Aile tarım işletmelerinde hayvancılık küçük çapta yer almaktadır.

Mevcut şartlarda hububat, bakliyat, yem bitkileri, meyve ve sebze üretilmektedir.

Proje gerçekleşir ise ürün çeşitleri ve verimleri artacak, özellikle şeker pancarı, kayısı üretimi ve hayvancılık gelişecektir.

Proje alanında üretim 20 Mart ile 15 Kasım tarihleri arasında senenin 8 ayında yapılabilir.

8.3 Proje alanının kuzey, doğu ve güneyi Keban baraj gölü, batı kesimi de çok eğimli orta yükseklikte tepelerle çevrilidir.

9- ARAZİ MÜLKİYET DURUMU

Proje alanında ortalama işletme büyüklüğü 23. dönüm olup 485 parsel mevcuttur.

Bunlar;

1-20	dönüm arası	: 436 Parsel
21-50	dönüm arası	: 38 Parsel
51-100	dönüm arası	: 3 Parsel
100-151	dönüm arası	: /---
151-200	dönüm arası	: /----
201-500	dönüm arası	: 2 Parsel
501 den	büyük olanlar	: 6 Parsel
Toplam		: 485

Proje alanında arazileri olup köyde oturmayan aile sayısı 70 tir.

10- PROJENİN MALİYETİ VE YAPIM

KONUSU

10.1 Proje DSİ Genel Müdürlüğü DSİ IX Bölge Müdürlüğü Planlama Şube Müdürlüğü tarafından hazırlanmış, DSİ Genel Müdürlüğü Etüt ve Proje Daire Başkanlığı Küçükşu İşleri Şube Müdürlüğünce tetkik ve tasdik edilmiştir. Bundan sonra DSİ Genel Müdürlüğü yetkili mercilerince ödenek ayrılacak ihale edilerek bitirilebilecektir. Bugüne kadar emeği geçen ve bundan sonra da emeği geçecek herkese Ağın halkı adına teşekkürlerimizi sunuyoruz.

10.2 PROJENİN YATIRIM BEDELİ

1997 fiyatları ile : 660 milyar TL

1999 fiyatları ile : 1.848 milyar TL

Bu fiyatlar toplam yatırım bedelidir. Pompa istasyonu, pompalar, elektrik şebekesi, kanallar, tunel v.s buna dahildir.

10.3 Proje DSİ Genel Müdürlüğünce ayrılacak ödeneklerle ihaleye çıkartılacak ve yaptırılacaktır. Projenin bitişi ayrılacak ödeneğe bağlıdır. Ödenek ayrılmasının izlenmesi zorunluluk arz etmektedir. Bu konu yetkili kamu kuruluşlarının vazifesi olmakla beraber Ağınlı'ların da görevidir.

11- BİTKİ ÜRETİM ÇEŞİTLERİ, GELİR VE GİDERLERİ

11.1 Bugünkü şartlarda arazinin % 68 ine buğday, arpa, nohut, ekilmekte% 26 sı da nadasa bırakılmaktadır. Geriye kalan % 6 sı da sebze, bağ ve meyve bahçelerinden oluşmaktadır.

11.2 Sulama projesi devreye girdiğinde üretim yapılacak arazinin :

Buğday, arpa, nohut	: % 27
Şeker pancarı	: % 27
Tane fasulye, bostan, soğan	: % 23
Sebze bağ, meyve v.s	: % 21
Kavaklık	: % 2

Nadasa arazi bırakılmayacaktır.

11.3 Bugünkü şartlarda 11.290 dönüm arazide üretim yapılır ise 1999 fiyatları ile :

Gelir	: 141 milyar TL.
Gider	: 50 milyar TL.
FARK	: 91 milyar TL.

11.4 Sulama projesi devreye girip 11.290 dönüm arazide üretim yapılır ise 1999 fiyatları ile :

Geliri	: 636 Milyar TL.
Gider	: 111 Milyar TL.
FARK	: 525 Milyar TL.

11.5 Sulama projesi devreye girdiğinde 1999 fiyatları ile 434 milyar TL. civarında bir gelir artışı ortaya çıkacaktır.

12- NETİCE

12.1 Ağın'da nüfus azalışı çok büyük boyutlarda olup, 1950 den 1999 kadar nüfus azalışı % 60 civarındadır. Nüfus azalışının önlenmesi ve istihdamın artışının gerçekleştirilmesi zorunluluk arz etmektedir.

12.2 Ağın'a üretime dönük orta büyüklükte ilk yatırımlardan biri yapılmaktadır. Burada üretim ve istihdam gerçekleşecektir.

12.3 Üretim ile birlikte yan ve yardımcı tesisler devreye girebilecektir. Bunun başlangıçta tarım ile gerçekleştirebileceği bilahare, turizm ve diğer sektörlerin devreye girebileceği kabul edilebilir.

12.4 Proje bir kaç yıl içinde bitecektir. Projenin ilerlemesi ile birlikte sulanacak arazilerdeki üretim ve eğitim programı şimdiden yapılmalıdır.

ZAMANI GELDİ

Ahmet SAMUR

Allah'tan gelene küsmek boşuna,
Doğru düşünmenin zamanı geldi.
Derdi açar insan kendi başına,
Artık arınmanın zamanı geldi.

Ağustos güneşi gölgede kaldı,
Yerküre gemini aزیya aldı.
Azrail kılıcı şöyle bir çaldı,
Rabba sığınmanın zamanı geldi.

Karıştı o gece bütün Marmara,
Abdestsiz kefensiz girdik mezara.
Yüzyılda görülmez böyle manzara,
Artık paklanmanın zamanı geldi.

Ağustos onyedi matem günümüz,
Ulusça ağlarınız çıkmaz ünümüz.
Hayırlara dönsün artık yönümüz,
Dua okumanın zamanı geldi.

İlk önce titredi aslan yatağı,
Mehmetçik can verdi çöktü otağı.
Kalan sağlar hemen öpüp sancağı,
Dedi "Kurtarmanın zamanı geldi"

Dünya ateşini Gölcük'ten kustu.
Ölümcül dalgalar evleri bastı.
Ecel listesini her yana astı,
Şimdi toplanmanın zamanı geldi.

Mehmetçik yetişti can kurtarmaya,
Ölüler içinde sağı bulmaya,
Yetiş doktorcuğum kan durdurmaya,
Acı dindirmenin zamanı geldi.

Yatalak nineler, yaşlı dedeler,
Karında, kucakta, sütte bebeler,
Analar, babalar hani neredeler?
Dosta sarılmanın zamanı geldi.

Ayırdı anayı yavuru kuzudan,
Yıkıldı yuvalar geçilmez yoldan.
İmdada koşuldu bütün dünyadan
Yaralar sarmanın zamanı geldi.

Tüm dünya birleşti yardıma koştu,
Yürekler titredi, sevgiler coştı.
Felaket belki de bizlere muştı,
Doğru düşünmenin zamanı geldi.

Uyandık gafletten öyle diyelim,
Türk'ün dostu varmış artık gülelim.
Devlete, millete omuz verelim,
Yeter barışmanın zamanı geldi.

Allat'tan gelenler baş göz üstüne,
İnanalım artık bilimin sözüne.
Korku yerleşmeden çocuk gözüne,
Binalar yapmanın zamanı geldi.

Günahlı günahsız ödedik diyet,
Bunda vardır elbet bir başka hikmet.
Ulusça iyiye edelim niyet,
Gönüller yapmanın zamanı geldi.

İnsanlar kardeşmiş deprem öğretti,
Binlerce şehidim kefensiz gitti.
Her dinden insanlar imdada yetti,
Kini unutmanın zamanı geldi.

Dillerim duada ölene rahmet,
Ha gayret canlarım buna da sabret.
İnşallah alırız bu defa ibret,
İbret alınmanın zamanı geldi.

Çok şükür Allah'ım sevgi yaşıyor,
Büyük küçük yardım için koşuyor.
Yüreğim kabardı doldu taşıyor,
Sel olup akmanın zamanı geldi

20.08.1999 - İstanbul

CUMHURİYET, DAHA ÇOK AYDINLIK DEMEKTİR

Mehmet ORHAN

Bu yıl 29 Ekim Cumhuriyetimizin 76. yıl dönümü. Bu mutlu günü milletçe büyük coşku içinde kutluyoruz. Bugün sevinçliyiz, kıvançlıyız. Çünkü, geriye dönüp baktığımız zaman, aradan geçen kısa süre içinde uzun ve çetin bir yol almış olduğumuzu görürüz. Bugün artık o büyük güçlükler aşılmıştır. Bizlere bu aydınlık ve mutlu günleri hazırlayanlara, başta büyük kurtarıcı Atatürk olmak üzere, şükran borçluyuz.

Bugün her zamankinden daha güçlüyüz, daha övünçlüyüz. Demokratik, laik Cumhuriyetimizle övünüyoruz, insanlık onurunu yücelten çağdaş yasalarımız ve kurumlarımızla, yurt savunmasında dünyaya örnek ordumuzla övünüyoruz. YURTTA BARIŞ, DÜNYADA BARIŞ ilkemizi bütün dünya milletlerine, vazgeçilmez bir rehber olarak benimsettığımız için kıvançlıyız.

Akıp giden zaman içinde ve kutladığımız her yıl dönümlerinde cumhuriyetin erdemlerine bağlılığımız daha çok artmaktadır. Cumhuriyet, milli bütünlüğümüzün yükselen bir anıtı haline gelmiştir. Türk Milleti için Cumhuriyet barışın simgesi, özgürlüğün güvencesidir. Tarih boyunca özgürlüğünü her şeyin üstünde tutan milletimiz, 1923 Ekim'inden bu güne, kendi öz benliğinden ve Cumhuriyetin erdemlerinden güç alarak dünya ulusları içindeki onurlu ve seçkin yerini sağlamayı bilmiştir.

Bu mutlu sonuç milletçe kendimize güvenin en belirgin kanıtıdır.

Her yıl, coşkuyla kutladığımız Cumhuriyet bayramları, ulusal bayramımız olarak hepimizin belleğinde silinmez izler bırakmıştır. Özellikle Ağın'dan yetişen cumhuriyet kuşakları, anılarının en seçkini olan Cumhuriyet Bayramı kutlamaları-

nı asla unutamazlar. İşte bu bayramlardan biri de 1933 yılı Ekim'inde kutlanan Cumhuriyet'in 10. Yıldönümü Şenlikleri'dir. O yıl, Türkiye'nin her köşesinde izlenmeye değer bir heyecan ve hazırlık vardı. Bir de Onuncu Yıl Marşı beslenmiş ve yurdun her yanına gönderilmişti :

Çıktık açık alınla, on yılda her savaştan,

On yılda onbeş milyon genç yarattık her yaştan.

dizeleriyle başlayan ve son yıllarda, özellikle bu yıl kutlamalarında Milli Marş'ımız gibi, her törende, her toplantıda söylenen, dillerden düşmeyen Onuncu Yıl Marşı.

Güfte ve notası Ağın İlk Okulu'na da geldi. Herkes büyük telaş içinde; notadan anlayan kişi aranıyor. 4. sınıf öğretmeni Elbistanlı Fatma Hanım, sazı ile çalışarak marşı notadan çözdü ve öğrencilere öğretti. Bu kez herkeste büyük sevinç.

Ağın'da ve bütün yurttaki kutlamalar büyük coşku içinde geçti. Ankara'daki büyük resmi geçit ve törende Atatürk, "Büyük Türk Milleti" diye başlayan ve "NE MUTLU TÜRKÜM DİYENE!" tümcesiyle biten, milletimiz ve geleceğimiz için değerli öge ve öğütleri içeren "Onuncu Yıl Nutku"nu milletine armağan etti.

Atatürk'ün bu nutkunda ulusal bütünlüğümüz ve güvenceli yarınlarımız için çıkaracağımız çok yararlı dersler vardır. Bunların en önemlilerinden biri de Cumhuriyete sahip çıkmaktır. Cumhuriyet, insanın insanca yaşama onurunu koruyan ve yücelten yönetimlerin başında yer alır. Cumhuriyet, şu son yarım yüzyıldan bu yana, karanlığı hayatımıza taşımaya çalışan cılız savaşçıların karşısında daha güçlü bir ışık, daha çok aydınlıktır.

Ağın'dan Son İzlenimler

AĞIN'DAN GELİYORUM

S. Selami TAŞBAŞI

Adet haline getirdiğim üzere bu yıl Ağın'a gittim. Eylül ayı boyunca ve ekim ayının onuna kadar orada kaldım. Bir takım gözlemlerim ve tespitlerim oldu. Bu gözlem ve tespitlerimi siz hemşehrilerime aktararak paylaşmak istiyorum.

Ağın ve çevre köylerinin nüfusu azaldığı halde ev sayısı artıyor. Çok sayıda yeni yapılmış evler ve yapım halinde evler var. Yeni yapılan evler köy yaşamına uygun olmayan, şehir tipi evler. Gerçek villalar. Yöremiz tatil köyleri, tatil siteleri olma yolunda. En belirgin örneği Şenpınar.

Şenpınar yaz aylarında 100 haneye yaklaşıırken kışın 23 haneye düşüyor. Tahminime göre Ağın'ın içi ve çevre köyleri de aynı orantılar içerisinde. Şenpınar'da dört beş evde inek ve eşek var. Öküz hiç kalmamış, iki aile koyun besliyor.

Ağın'da sebze pazarı var. İyi müşteri buluyor. Arapkir'den arabalarla sebze, süt ve benzeri ihtiyaç maddeleri getirilip köylere satılıyor. Çoğu köylü artık evde ekmek pişirmiyor. Ya köye gelen arabalardan veya Ağın'dan temin ediyor.

Bağlar bakımsızlıktan dağ olmuş, bahçeler vahşi ormanlık... Her taraf ağaç. Yaşayan ağaçların yarısı kadar kuruyanı var.

Kuruyan ağaçları kesip değerlendiren yok. Her evin kırmızı boyalı güneş enerjisi var.

Ter kokan köylümüz kalmamış.

Az veya çok maaşı olmayan çok az insanımız var. Bir işiniz olsa çalıştıracak kimseyi bu-

lamıyorsunuz. İrgat tutup iş yaptıрма devri geçmiş. Bu nedenle hiçbir kimse kendi yapabileceği iş dışında bir işe teşebbüs etmiyor, edemiyor.

Arpa, buğday ekimi dışında üretim durmuş. Arpa, buğdayı ekenlerde beşaltı traktör sahibi. Bu kişiler boş olan arazileri sahiplerine danışmadan sıradan sürüyor, ekiyor, deriyorlar. Tarla sınırları birbirine karışmış.

Birkaç köy hariç Ağın'a bağlı köylerin yolları asfaltlanmış. Şenpınar mahalle olduğundan bir türlü asfaltlanmayan Ağın Şenpınar arasındaki 4 km'lik yol ŞENPINARLILAR KÜLTÜR VE DAYANIŞMA DERNEĞİ'nin parasal katılımıyla yapılabilmıştır. Böylece yılların özlemi gerçeğe dönüşmüştür. Emeği geçenlere, parasal olarak destek veren Şenpınarlılara gönül dolusu teşekkürler...

Şenpınar'dan söz açılmış iken, kendisini doğup büyüdüğü yöreye adayan, fiili hizmet ve maddi yardımların azamisini yapan, sabır taşı feragat ve fedakârlık örneği Abdullah Taşbaşı'yı sizlere tanıtmak isterim.

1938 Şenpınar doğumlu, sanatkâr bir babanın oğlu, sanat okulu mezunu. Uzun süre Almanya'da çalışmış sonra Türkiye'ye dönerek İstanbul'a yerleşmiş. Bir süre müteahhitlik yaptıktan sonra emekliye ayrılmış. Çok sevdiği baba ocağı Şenpınar'a ev yaptırarak Nisan-Kasım ayları arasında köyde yaşamaya başlamıştır.

Evinin yanına her türlü aleti olan bir atölye kurup, köylünün tamirat işlerini karşılıksız üstlenmiştir.

Bu yıl dernek adına talepte bulunarak yıllardır boş olan ilkokul binasını kütüphane olarak kullanıma açmıştır. Üç aylık çalışmasıyla 3,5 dönümlük okul bahçesini park haline getirmiştir. Şenpınar, Abdulah Taşbaşı'nın adıyla anılmaya başlamıştır. Dileğimiz her köyde, böyle bir kişinin bulunması ve köyüne rehberlik etmesidir. Değerli hemşehrilerimizin huzurunda kendisini kutlar, sağlıklı ve başarılı yıllar dilerim.

Baraj gölü ile doğası ve iklimi bir başka güzelleşen Ağın ve çevresinde daimi yerleşimi

teşvik etmek, sulanabilir küçük arazileri sebze ve meyve üretimi için tarıma açmak, üretim ürünleri pazarlamasını, bozulmadan saklanması- nı sağlayacak çalışmaları başlatmak yöre ekonomisi yönünden çok faydalı olacaktır.

Bürokrasinin üst kademelerinde görev yapan, konularla ilgili bilgi birikimi olan hemşehrilerimizin gayretleriyle Ağın'a hizmet getirmelerini dilerim.

Mutluluk ve esenlikler dileğiyle

26 Ekim 1999

GÖK BONCUK

S. Selami TAŞBAŞI

*Mevsim ilkbahardı,
Ağaç dallarında ilk tomurcuk,
Sularda ilk kabarma,
Toprakta ilk yeşillik,
Kuşlarda ilk defa göç,
Bende ilk defa sevda vardı.*

*Ben on dört yaşında bir çocuk.
Sen de ben kadardın.
Dünya gözümde gök boncuk,
Rüyalarımda sen vardın.*

*Korktuğum sonbahar birden geliverdi,
Yazın üzerinden atlarcasına,
Yapraklar sarardı,
Sular çekildi,
Kuşlar geldikleri yerlere döndüler,
Başka bir el uzandı sana, hoyratçasına...*

10 Mayıs 1960

ARDINDA BIRAKTIKLARI...

Adnan BİNYAZAR

Ardında acılar bıraktı, inançlar bıraktı, Atatürkçü dirençler, bilinçler bıraktı. Acısı onulmazdı. Kendi kullandığı arabada eşinin ölümünü yaşadı. O eş ki bakan karısı iken, sosyal konutlarda yaşamış, evinin merdivenlerini kendi silmiş, öz emeğini sabunlu suların temiz kokusuna katmıştır.

Ahmet Taner Kışlalı Kültür Bakanı. Moskova sarı bir sonbahar yaşıyor. O gün Dışişleri bakanı **Gromiko**'yla görüşülecek. Bizi yıldızlı otellerin en yıldızlılarından birinde ağırlıyorlar. Bakanlık Müsteşarı Prof. Dr. **Şerafettin Turan**'la bir başka odadayız. Az sonra Bakan'la görüşeceğiz. Kapımız çalınıyor. Karşımızda Bakan karısı **Nilgün Kışlalı**! "**Ahmet'in pantolonunu ütüledim. Sizin burada kimseniz yok, verin sizinkileri de ütüleyeyim**" diyor. Biz giyinmiş kuşanmışız. Teşekkürlerimizi gülücüklerle karşılıyor.

Sevinçler uçucu, acılar kalıcıdır; Ahmet Taner Kışlalı, içtenlikli, alçak gönüllü, seven bir eşin yüreğe işleyen yokluğuna katlandı. Huyu yüzünden, yüzü huyundan güzel böyle bir eşin ölümünden sonra Kışlalı'nın acısının ağırlığı yüreğinden hiç çıkmadı. Don Quijote'de; acıların sınır ötesine uzayan bir söz geçer: "**Gücümü güçsüzlüğümden alıyorum.**" Kışlalı bu sözün erdemiyle, acısını inanca, bilince, emeğe dönüştürmeyi bilmiştir. Türkiye'nin, neredeyse var yok oluş noktasına getirilmek istendiği bu bulanık ortamda onun çizdiği kurtuluş yolu belli idi: Kemalizm. Kışlalı, Atatürkçülük yerine, Kurtuluş

Savaşı yıllarını çağrıştıran Kemalizm kavramını yeğliyordu. Ona göre Kemalizm, tarihten Türk varlığının direncinden, insanlık yüceliğinden beslenen bir kültür ve insan olma savaşının adı çağdaş olma bilincidir. Bütün insanlığı kucaklayan bu gerçeği kavrayamayanların, her dönemde çağdışı kaldıklarını söyleyip onlara aydınlanmanın yolunu gösterdi.

Kışlalı'nın Atatürkçülüğü, kültür bitkileri gibi yetiştirilmiş heveslilerin Atatürkçülüğüyle karıştırılmamalıdır. O, özünde inanç, bilinç, özellikle de emek olmayan bir Atatürkçülüğe karşıdır. Atatürkçülüğü kendi çıkarları doğrultusunda yönlendirmek isteyen, onun yaptıklarını yetersiz görerek, yeni yönetim biçimleri arayan 2. cumhuriyetçileri savaşım alanına sokmasının nedeni de buna dayanır. Kışlalı'nın "**Kemalizm**" kavramıyla karşıladığı Atatürkçülük bir coşku, bir heves Atatürkçülüğü değildir. Atatürkçülük, üretmek ve üretileni halkla paylaşmaktır.

Eşitlikçi bir anlayışla, halk kesimlerinin, kendi öz üretimlerinden yararlanmasını savunur. Bu ortamda öğrenim belli bir kesimin tekelinde değildir. Erkek bilgi kaynaklarından yararlanırken, kadın dar odalara kapatılıp özgürlükten yoksun bırakılamaz. Herkes çağdaş aydınlanmanın verilerinden yararlanır. Kışlalı, bu amaçların gerçekleştirilmesi yolunda bir görev üstlenmişti. Bu ilke gerçekleştiğinde, değil Atatürkçülüğü ortadan kaldırma düşlerine kapılmak, ona kimse dil bile uzatamazdı.

Çünkü Atatürkçülük, beyinleri aydınlatma eylemi olarak, kitlesel bir bilince dönüşür. Emekli olmasına karşın öğrencilerle ilgisini kesmemesinin, gece gündüz demeden Atatürkçü Düşünce Derneklerinde konuşmalar yapmasının, açık ve kesin anlatımlı yazılarla halkımızı aydınlatmasının özünde bu yatar. Önce bireysel, onun ardından kitlesel, daha da ötesi toplumsal bağlamda bilgi ağı kurup toplumu aydınlatmak, Kışlalı'nın düşünsel yönetiminin temelidir. Düşünsel savaşında coşkunun yerini bilgi alır. Bilgi, kişiyi güçlü ve direngen kılar. Atatürk "**çağdaş uygarlık**"a katkılarda bulunacak bir bilgi toplumu yaratmak isterken halkının yaratıcı gücüne, direngenliğine bel bağlamıştır. Bilgisizlik batağında "**hayvanlaşmış**" insanların kan bürümüş gözlerindeki kin çağımızı kararttıkça, Atatürk'ün kurmak istediği uygar toplumun anlamı daha iyi kavranıyor.

Yapılan işi bilinçle kavramak insana özgü bir niteliktir. Bu da bilgiyle olur. Dinsel ilkeler de başta olmak üzere, bilinçle kavranmış hiçbir şey, insanı mantık dışına itmez, ona zarar vermez. Bilmemek, bilinçsizlik tehlikelidir. Bilinçten yoksun kişi onun bunun masası olur, kendini üç beş kuruşa satar. Kendi canından kendi kanından olana bile kıyar.

İnsan beyninin şaşmaz ölçüsü bilinçtir. Genç yaşlarında biri bilim kadını (Altınay), biri gazeteci (Dolunay) olan kızları, acılarını bilince dönüştürerek "**Ahmet Taner Kışlalı, bir semboldür. Burada gerçek hedef, inançları ve siyasi hedefleri ne olursa olsun, Türkiye'yi seven, Türkiye'ye inanan insanlardır. Dört yıl önce annemiz Nilgün Kışlalı'yı düz bir yol üzerine dökülmüş mıcır yüzünden kaybettiğimiz zaman bunun kader olduğunu kabul etmedik. Babamızın**

katli de kader değildir" diyorlar. Gerçeklerin özüne inmeden, her olayı yazgıya bağlayarak geçiştirmek isteyen siyasilerin, bağnazların köktendincilerin yüzüne vurulmuş bir şamar değil midir bu sözler?

Kışlalı'nın ardında bıraktığı, gerçeğe varmak için bilinçle direnme anlayışıdır. Kışlalı, Atatürkçü Düşünce Dernekleri'nin sorumluluklarını söz konusu ederek, emek verilmeden hiçbir yere varılmayacağını kesin bir dille belirtmiştir. Direnme, kişinin kendini ya da toplumun bilgi verileriyle özeleştirimden geçirmesini zorunlu kılar. Bu, aydınlanmanın kaçınılmaz ilkesidir. Çağdaş kurumlar için daha da kaçınılmaz bir ilkedir bu. İlhan Selçuk'un değindiği gibi, aklın bağnazlıktan, bilimin dinden bağımsızlaştırılması" bu ilkeyi bilince dönüştürmeye bağlıdır. "**Aydın olmak için Aydınlanma kapısından geçmek**" zorunludur. Kışlalı, öz acısını içine gömerek, toplumsal aydınlanmanın anahtarını hep elinde tuttu. Elleri uzatsalar, bu anahtarın aydınlığını duyumsayacaklardı.

Bilinçsizlik, aydınlanma kapılarını aralayacak anahtarı görmemektir!

Kışlalı, ardında unutulmaz acılar bıraktı. Toplumuna aydınlanmanın anahtarını göstererek, Atatürkçülük bilincini ardında bırakan gene o oldu. Öldüğünde ancak otuz beş günlük olan Nilay'ın Atatürkçü aydın bir babasının, çağdaş Türkiye'yi yaratan Atatürk'ün kızı olarak önümüzdeki yüzyıllarda bu bilincin bayrağını dalgalandıracağından kimsenin kuşkusu olmasın.

(Cumhuriyet Gazetesi'nden)

TANER BERİKMAN'A AĞIT

İsmail N. BEYDEMİR

*Altı Eylül akşamı şen, şakrak iken,
Birden yüreğimize battı bir diken.
Taner Berikman'ımı götüren ölüm,
Bu gence nasıl kıydı böyle pek erken*

*Ağın dergimizin O teknikeriydi,
Gerçek Ağınlılığın spikeriydi.
Gülenlerle gülerdi, ölenle ölür,
Kötülülklere karşı tunç siperiydi.*

*Dergimizi bu güne onlar getirdi,
Vâkıf tohum ekti, Taner bitirdi.
Sanki herşey bitmişte gitmek gerekmiş,
Ölüm satır vurarak, O'nu yitirdi.*

*Taner'in ölümünden çok acı çektim,
Gönlümün acısını ağıta ektim
Benim canım var iken, yaşatmak için,
Onu bir heykel yapıp, anıma diktim.*

*Karanfil, gül dalında öten bir kuştu,
Ölüm haberin aldım, kalbim buruştu.
Taner'siz yaşamının tadı tuzu yok,
Gönül mutluluklarım kuş gibi uçtu.*

*Elbette sana en çok Vâkıf ağladı,
Gönlünü acı çeken güne bağladı.
Yedi Eylül gününde gelen haberle,
Duygu ırmağım coştı, acı çağladı.*

*Ölüme bir türlü ben gönül vermedim,
Düşmanım bile ölse, sakın gülmedim
Hele ki dostlarımdan bu ayrılıştan,
Hiçbirini bellekten asla silmedim.*

*Taner'im artık sana diyeceğim yok,
Senin yok oluşundan acımız pek çok.
Yapacağımız tek şey, rahmet dilemek,
Çok derin yara açtı bu canavar ok.*

*Orda da boş durmazsın ben biliyorum,
Gül dalındaki eski yerine korum.
Yaşam zincirimizin sürecini tut,
Orda da çok mutlu ol sana diyorum.*

*Ben BEYDEMİR Ağabey, sana ağlarım,
Gönlümün bağcığine sıkı bağlarım.
Senin kalıtlarına dirilik diler,
Anımsal duygularla coşar çağlarım.*

7 Eylül 1999 - Ağın

BAŞSAĞLIĞI

Dergimizin hazırlanması ve yayınlanmasına yıllarca emek veren Sevgili Hemşehrimiz Taner BERİKMAN'ın zamansız ölümü hepimizi derin bir üzüntüye boğmuştur.

Merhuma Tanrı'dan rahmet diler, ailesine ve yakınlarına üzüntülerimizi bildiririz.

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği
Yönetim Kurulu

Araştırma-İnceleme :

HÜZNÜN ADRESİ YOK

Dr. Mehdi HALICI

Ülkemizde çok şiir yazılıyor. Tüm sanat dalları içinde şiir başı çekiyor. Ne var ki nicelikteki bu bolluğa karşın nitelik olarak o kadar iyimser olmak çok zor. Kısa bir süre sonra unutulacak şiirlerle karşılaşırız. Yaşamdan, güncelden kopuk cansız şiirler dolduruyor dergileri. Birbirini izleyen, hiçbir ayrıcalığı olmayan örnekleşmelere ve benzeşmelere dayalı bu ürünler şiiri çökertiyor, şiire beslenen umutları, sevgileri çekip elimizden alıyor. Bize göre sözcük, söz dizimi, imge anlatım şiiri şiir yapar. Çağdaş bir yapılanmadan yoksun şiirler artık şiir sayılmaz. Şiir, sadece sözcükleri bir biri ardınca sıralama ve istifleme sanatı değildir.

İşte Veysel Gültaş şiiri şiir yapan öğeleri iyi irdelemiş. Bir yandan evrensel, diğer yandan da güncel sorunları dile getiren dizeler sunuyor. Onda şiir bir özenti, boşluğu doldurma değil, yaşamın ta kendisi. Yaşanan olaylarla soluklanan, özleşip kendine özgü bir dille sıradanlığın ötesinde sergilenen dizeleri, okuru büyülüyor. En az sözcükle en çoğu anlatma gücünü sınıyor Veysel Gültaş, çokta başarılı oluyor:

*"Geçmişin tuzu
Dilimdeki sözcükler
O gün bugün
Sürgün gezer özgürlüğüm."
İşte başka şiir:*

*"Ulus olmanın
Şiir ülkesindenim
Eksilirim ölümlerde
Çoğalırım sevinçlerde..."*

Deyişlerdeki özgünlük, yalınlık, içtenlik ozanın tartışılmaz özelliği, zaman zaman acılı yoğun, yetkin ve anlaşmış bir Türkçeyle kuruyor şiirlerini.

"Ozan dediğin" adlı şiirindeki kurgu buna örnek:

*"Birlikte dokunan
Orman kardeşliğidir
Yaşam dediğin.*

*Kutsal betiklerden
Önce varolandır
Aşk dediğin.*

*Bunca yalanlar içinde
Yalansızlığın çağlaması gülüşüdür
Çocuk dediğin.*

*Tek bir korodan
Söylenen dünya şarkısıdır
Barış dediğin.*

*Tanrısal bir coşkunun
Gök gürelemesidir
Ozan dediğin."*

Veysel Gültaş, yereli yansıtırken evrenselin geniş boyutunu da şiirlerine oturtuyor. Onun şiir gücü insancıl kavramları gözardı etmiyor. O sınımsız insan sevgisini, ince duyarlılığını dizelerine aktarırken çok başarılı oluyor.

*"Güneşin sarıya dönüşüp
Hünkar'ın ferman kaldığında
Yorgun yüzünde Bedrettin'in
Gülüşün hüznünü gördünüz mü?"*

(Ferman adlı şiir)

ya da,

Gözleri bağlıdır
Adalet tanrıçasının
Utanılası yargılardan
Hükümünü versin diye tarih."

(Olimpos'un Adaleti adlı şiir)

"Hüzün Adresi Yok" ta düşünceyle dolu özgün şiirlerle karşılaşılıyor. Güçlü ve sağlam yapılı. Kurgu ve içerik, ete kemiğe bürünüyor. Şiiri kalıcı kılan öğelerden birisi de bu. "Turnaları Vuran Kim?" adlı şiirden iki kıtayı ömeklemek istiyorum.

Yine pusuda
Aydınlığımızı biçenler
Çağlar boyu oynanan
Hep o aynı oyunda
Tuzakları kuran kim?

Mendil salla el salla
Lorke lorke güneşin çocukları
Bu kaçınıcı baskın
Kuruldukça soframız
Sırtımızdaki sırtılan kim?

Veysel Gültaş, uzun şiirlere kapılmıyor. İyi de yapıyor. Bunun şiirdeki gerilimi azaltacağını biliyor. Onun diğer bir özelliği de şu: Bilinçaltı imgelere sarılmıyor. Bilinçüstü her şey, uyarıcı. Onun yazdıkları güneşi, toprağı, havası, insanıyla bizim şiirimiz.

Kitapta ilgimi çeken bazı dizeleri bu yazıma almak istiyorum:

Sıcak ekmek çaldı diye
Kelepçe taktık ellere
Günahın hepsi bizde
Koşun çocuklar koşun
Bağışlar sizi bu yürek.

Kıyarsanız insana
Ağaçlara kuşlara
Halkam ben
Gün gelir sizi
Yargılar bu yürek

(Bu Yürek adlı şiirden)

"Acının coğrafyası birdir
Nerede olursa olsun
Duyamazsınız çığlıkların sesini
Siz hiç aç kalmadınız ki.
Hüzün yazılır demirbaş defterine
Ağlar Pir Sultan kızı Banaz'da
Büyür sessizlik öfkenin kınında
Siz hiç hüznü tanımadınız ki."

(Siz adlı şiirden)

Ölüm yok
Bu yörede
Direnmiş yürek
Urartulardan beri

(Van Gölünde Akşam adlı şiirden)

Uykularımı böldüğünüz
Düşleri karanfile kesmiş
Gulgamış'ın çocuklarına
Ne yüzle bakacaksınız
Ne yüzle?

(Utanç adlı şiirden)

Veysel Gültaş, Hüzün Adresi Yok adlı kitabında yaşamın zor, çileli, ezik, yasak yanlarını sergiliyor. Gerçek şiire susamış olanların okuyacakları bir kitap. Veysel Gültaş'ı güzel şiirlerinden ötürü yürekten kutluyoruz.

BİR ZİYARET

Mehmet Ali BİLİR

Sevgili Ağınlılar'ın 1999 yılının ilk Kurban Bayramı'nı İstanbul'da bulunan Ağın Derneği'nin kuruluşuna gönül vermiş hemşehrilerimin arasında geçirdim. Bayramın üçüncü günü, saat 13.00'de Kadıköy Belediyesi'nin Toplantı Salonu'nda toplandık. Ben, konuk olarak bir kenarda hemşehrilerimle bayramlaşmak için sabırsızlanıyordum. Kimseyi tanıyamayacağımı (özellikle genç kuşağı) sanmıştım. Meğer bu küçük ilçemizin, gönülleri ve sevgileri büyük, o kadar insan gördüm ki herkesi kendi çocuklarım ve kardeşlerim kadar kendime yakın buldum. Çoklarımı babalarına benzeterek tanıyabildim.

Bir ara ak saçlı tek başına karşımda oturan uzun boylu birinin yanına yaklaştım ki, ne göreyim, bu ilkokulda kırk yıl öncesi birlikte okuduğumuz Zeki İkinci idi. Çocukluk anılarımızla geçmişe daldık. Bir başka köşede, ölen eşimin teyzesinin damadı Ertuğrul Dayıoğlu, diğer bir yanda Lütfi Soylu, Mustafa Samur ve cana yakın tavırlarıyla kendini gösteren Bademli Köyünden yeni başkan... Gelenlerin her biriyle yakından ilgilenen sıcak bir insan. Öbür yanda, Kadıngilin Fatma Abla'nın oğlu da konuklarla ilgileniyordu. Dikkatimi çeken, Ankara'daki derneğimizden çok farklı, Ağın'ın her köyünden iki temsilciyle örgütlenme biçimiydi.

Kapıda orta yaşlı bir hemşehrime, "Hangi köylüsün? diye sordum. Dibeikli (Dingidar)lı olduğunu söyledi. Köylerimiz o kadar birbirine yakındır ki arazilerimiz adeta birbirlerine karışmışlardır. Ben de Saraycıklı olduğumu söyledim ve bu köyden kimi tanıdığını sordum. Yirmi yıl önce ayrıldığını ve o günden bugüne köye gitmediğini söyledi. Bu sözleri şu cümlelerle tamamladı: "Ağın'a hasretimizi Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği'nin çıkardığı dergiyle gederiyoruz. Saraycık köyünden de dergide sürekli yazan Mehmet Ali Bilir'i tanıyırım" dedi. O an karşısındakinin Mehmet Ali Bilir olduğunu bilmediği için ben de büyük ölçüde duygulanmıştım.

Sözüm ona, bazı kişilerce benimsenmeyen dergimiz, bizleri birbirleriyle tanıtmaya ve kaynaştırmaya birlikte, yöremizin tüm örf, anane ve geleneklerini anlatarak, büyük bir işlevi yerine getirmektedir. Türkiye'nin sayılı ilçelerinde yapılanlar arasında layıkıyla yer alan bu yayın organının başarısı Ankara'daki Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği'nin başarısıdır. İstanbul gibi büyük bir metropolün her köşe ve kıyısında Ağınlılar'ı bir araya toplamak da İstanbul'daki Ağınlılar'ın başarısıdır. Daha da önemlisi almış oldukları bu mekandan ötürü başta Uçunkaya Ailesi olmak üzere tüm Ağınlılar'ı kutlarım.

07.05.1999

KAFADAR OKUYOR MUSUN?

Emine Gülay CÜNERAY

Babam eğitimci yazar Feridettin Atatuğ'un yazmaya çalıştığı "TAHTSIZ" adlı romanın kahramanı Abdullah Lutfi, 1855-1931 yılları arasında Ağın'da yaşamış sıra, sınıf, zaman ve şekil kaygısına düşmemiş bir öğretmen... Rastladığı genç, yaşlı herkese her yerde şöyle dermiş:

Kafadar okuyor musun?

Zamanla onun bu sözü, ak renkli bir kitap sayfasına benzeyen Ağın toprağında doğanların meslek yazgısı olmuş...

Nasıl Türk insanı, elmasıyla Amasya'yı, pastırmasıyla Kayseri'yi, kilimiyle Antep'i, kay-sısıyla Malatya'yı anımsatıyorsa, öğretmenlerinin çokluğuyla da Ağın'ı anımsatır olmuştur...

Sessiz ve derinden hafızalarda yer eden bu yüz yıllık birikimin ne yazık ki farkında olmayı Ağınlıların kendileridir. 68 yıldır kendilerine bir toprak tümseğinin altından bakan Abdullah Lutfi'yi yanı başındaki lisesi ile hâlâ fark edebilmiş değildir. O'na nasılsa minnet duygu-

larını adını, tabelasına yazdığı "Abdullah Lutfi İlköğretim Okulu"yla göstermeye çalışmaktadır. Ama bu yeter mi? Hani diyorum, Cevat ONAY'ın ve Nuri ONAT'ın şimdi de babam Feridettin Atatuğ'un bu büyük eğitimci hakkında söylenenlerden bir roman yazma çabası bu umursamazlığa bir son verse. "Tahtsız" adıyla ef-saneleşen Abdullah Lutfi'sinin, bir padişahı il-miyle ve dinsel sohbetleriyle hayran bırakan Müderris Hüseyin Hüsnü Efendisinin ve daha bir çok ünlüsünün müze görünümü veren tanıtıcı tabelalarıyla süslense...

Belediyemiz eğitimde, sanatta, politikada yaptığı hizmetlerle iz bırakmış olan hemşehrilerimizin adalarını vermeli sokaklarımıza. Biz o sokaklarda onlarla övünerek dolaşmalıyız.

Bu nedenle, bu yılki 24 Kasım Öğretmenler Gününde Abdullah Lutfi'nin mezarı başında öğretmenlerimizi görmek istiyoruz.

Nasıl fısıldamazsınız o güzel şarkıyı:

"Bir başkadır benim memleketim" diye.

TEŞEKKÜR

Ağın'ın Uzungil Mahallesi'nden rahmetli Cevriye ve Osman BAYTAŞ'ın oğulları, sevgili babamız ve herşeyimiz,

Mustafa BAYTAŞ'ın

19 Eylül 1999 tarihinde vefatı nedeniyle, bizzat evimize kadar gelerek veya telefon ve mektupla büyük acımızı paylaşan tüm akraba, dost ve hemşehrilerimize yürekten teşekkür ederiz.

Eşi Nadire BAYTAŞ

Çocukları Gülay, Osman Nihat, A. Vedat Baytaş

NİCE OTUZ YILLARA ERDAL

Zeki HAFIZOĞULLARI

Deme be Erdal
Yaşlandık deme
Ağırırma gidiyor
Doğru
Burada tanışmıştık
Asistan olmuştuk birlikte
dal gibiydik
taze sürgündük
Bilir misin dörtlü yonca yaprağını
oyduk biz
murattık
umuttuk
çoban yıldızı gökte
Hoş adamdı Bülent Nuri Hoca
Dilbazdı
Herkesi severdi
Hiç utandırmazdı türünü
Elbette kızları daha çok
Bir gün ölüverdi birden
Bir masal oldu
Bilge miydi
Çılgın mıydı
Bilemedik
Hiç anlamamıştık
umursamazlığını
Menekşe çiçeğiymiş
karnişlerin esintisi
Romans'ın en kıvracı
Ne de güzel konuşurdu
Bazen ağzını da bozardı
Son zamanlarda zaten kimse de alınmazdı
Yıllar sonra
koca bir yüreğin
yitip gittiğini anlamıştık
O günler
Ufuk yine karanlıktı
Zorbalık türemişti
Korku kol geziyordu
En güzel yıllarımız çalındı
bize hiç sorulmadan
Gün geldi ayak sesimizden korkar olduk
Öz suyumuz çekildi
Unuttuk gülmeyi
Peşimizden bitmeyen bir zifiri karanlıktı
korku

Dediler
"Fahrettin hasta olmuş"
Anlarsın hekimlikten
Biliyorum
"Bu iş böyledir" diyeceksin
Çok doğrudur
Doğrudur da
bu böyle olmamalı
Bak gene kahrlandı
Ölümün sessizliği var ortalıkta
Bir tek gün doyasıya gülemedik
Kahkahalar atmak ve umursamamak
hayat işte budur
Dile kolay be Erdal
Tam otuz yıl geçmiş
Bu semtte
Şu görkemli taş binada
neler görmedik
Kimi öldü
Kimi kırgın ayrıldı
Kimi emekli olup gitti
geri dönen yok
Şimde saçlarımız ak pak
İçimden ne geçiyor
biliyor musun
Boş laf etmek yerine keşke biraz çapkın
olsaydım
Belki böylesine buruk bakakalmazdım
kızların arkasından
Boş ver be Erdal
Aldırma dediklerime
Densizliğime say gitsin
Bu akşam üstümde yine karamsarlık
Ah rakı da kalmamış bardağında
Nice otuz yıllara
Baharla birlikte
duvarları sarmaşıkla donanan
ve bahçesinde kuşlar öterken
dudaklara öpücük konurulan
Hukuk Fakültesinde

02 Temmuz 1999

YENİPAYAM (HASTEK) KÖYÜ

KONUMU :

Ağın'a 5 km uzaklıkta, Aladağ'ın batı yakası eteklerinde kurulmuş, doğusunda Akpınar (Andiri), batısında baraj gölü, kuzeyinde köyümüzün mezrası olan Salkımlı (Venk), güneyinde Ağın ve Andiri'ye ait arazi ve feribot iskelesi ile çevrili 30 haneli şirin bir köydür. 1997 nüfus sayımına göre nüfusu 80 olup, bu nüfus yaz aylarında en az üç katına çıkmaktadır.

Ayrıca muhtarlığımızın birlikte olduğu Salkımlı köyü (venk) de aynı şirinlikte olup, 15 hanelidir. Bu köyde de nüfus yaz aylarında aynı oranda artmaktadır.

COĞRAFİ VE EKONOMİK

DURUM:

Köyümüz geniş araziye sahip değildir. Arazisi engebelidir. Yakın çevresi bağ ve bahçelerle çevrilidir. Arazinin büyük bir bölümü Keban Baraj Gölü altında kalmıştır. İklim eski yıllara göre oldukça değişmiş olup, bu değişimde baraj gölünün etkisinin olduğu bilinmektedir.

Köy içerisinde içimine doyum olmayan buz gibi denilebilecek üç ayrı çeşme bulunmaktadır. "**Havuz**" ismini verdiğimiz dört oluklu çeşmemiz aynı zamanda köyün ortak sulama suyu olarak kullanılmaktadır.

İsminden de anlaşılacağı gibi 1979 yılında çeşmemizin önüne o zamanki adı Toprak-

su olan kurum tarafından 300 tonluk sulama havuzu ve sulama kanalları yapılmıştır. Bu sayede sulama konusunda düzenli bir sıra uygulaması ile en iyi şekilde faydalanılmaktadır. Köyümüzde uygulanan su nöbeti çevre köylerce de takdir edilmektedir.

Köyümüze (sulama konusunda) gelen bu hizmet sayesinde sebzeçilik yapılmakta olup, ilçemizin % 70 sebze ihtiyacını köyümüz karşılamaktadır. Ancak sulama kanalımızın yeterli olmadığı, ilave kanalların yapılması için muhtarlığımızın Köy Hizmetleri Elazığ Bölge Müdürlüğüne müracaat ettiğini, önümüzdeki yıl projenin gerçekleşmesi için olumlu cevabın alındığı, ilgililerden bu konuda gerekli yardımı beklediğimizi belirtmek istiyoruz.

Köyümüzde 1988 yılında kurulan "**Kalkındırma ve Güzelleştirme Derneği**" teşebbüsü ile İl Özel İdaresi katkısı, köyümüzün gayret ve çabalarıyla köy içerisinde kanalizasyon yapılmıştır. Ancak zamanın dar imkanları karşısında kanalın tahliyesi köye yakın bir yere aktarılmıştır. Bu kanalın tahliyesinin en az 300 metre daha uzatılması için muhtarlığımızca gerekli çalışmalar yapılmaktadır.

1996 yılında muhtar ve dernek görevlilerinin başarılı çalışmaları ile köyümüze şebeke suyu getirilmiştir. Başta Köy Hizmetleri olmak üzere emeği geçenlere şükranlarımızı sunuyoruz. Şu anda köyümüzün hemen her evinde şebeke suyu, modern tuvalet, banyo, güneş enerjisi, çamaşır makinesi vb. mevcuttur.

1999 Eylül ayı içerisinde köyümüzün Arapkir-Ağın asfaltı arası 3 km'lik yolumuz asfaltlanmıştır. Bu güzel hizmete emeği geçen, başta sayın valimiz, kaymakamımız olmak üzere değerli Köy Hizmetleri görevlilerine, ay-

rica fedakarlık ve gayret gösteren Muhtar Turan Güler'e, dernek başkanı Cevdet Çukacı ve dernek üyelerine, köy halkına saygı ve teşekkürlerimi sunuyorum.

1996 yılında köyümüzden Feribot İskelesine 3 km.lik yol bağlantısı muhtarımızın gayreti, dernek ve köylümüzün katkıları ile hizmete açılmış olup, bu yoldan yaz aylarında Pul, Haskini, Bademli, Ecüzlü, Küzne ve Tepte'ye kadar olan köyler de faydalanmaktadır. Yolun kumlanması için 1998 yılında Köy Hizmetlerine müracaat edilerek bakım ağına sokulmuş, olup 2000 yılında bakım onarım programına alındığı ilgililerce söylenmektedir.

Köyümüzün isminden de anlaşılacağı gibi badem ağacı çoktur. Ancak Keban Barajı yapılabi bademlerden verim alınamamaktadır. Bu konuda Tarım Müdürlüğü yetkililerinden yardım bekliyoruz Badem ağaçlarındaki verimsizlik tüm ilçemizin problemidir.

Köyümüz Aladağ Bölgesinin ağaçlandırılması için Orman Bölge Müdürlüğü'ne müracaatta bulunulmuş, ilgililerce etüdü yapılmıştır. Bu etüt gerçekleştiği takdirde doğal güzelliğin artması yanında erozyon da önlenmiş olacaktır. Köyümüzde her çeşit sebze, meyve ve tahıl yetişmektedir. Ancak sebzeciliğe daha çok önem verilmektedir. Hayvancılık olarak hemen her evde bir inek bulunmakta, birkaçta tavuk beslenmektedir.

Köyümüzün sakinlerinden olup, çeşitli kurumlarından emekli olanlar tekrar köyümüze dönmüşlerdir. Şu anda köyümüzde oturanların çoğunluğu emekli olmuş kişilerdir.

TARİHİ DURUM:

Köyümüz çok eski bir tarihe sahiptir. Köyün ilk yerleşim yeri baraj gölü altında kalan ve **Eskiköy** denilen yerdir. Şimdiki yerleşim yeri, eskiden bahçe evleri olarak kullanılıyor-

muş. Ağın ve Apuşma Köyünün de buradan gittiği bilinmektedir.

Erzincan, Kemaliye, Karamağara Köprüsü, Diyarbakır, Bağdat İpek Yolu bağlantısı köyümüzden geçmektedir. Bu yol üzerindeki han kalıntısı hala mevcuttur.

Bizanslılar zamanından kalma **Şemeni** (Şemen Şehri) denilen yerleşim yeri kalıntıları ve kemerli çeşmesi köyümüzün bitişiğindedir. Bu yerleşim yerindeki insanlar Moğol istilasından kendilerini korumak için yarısı baraj gölünün altında kalan taş kütle içerisinde geniş, üç katlı birçok bölümlerden oluşan savunma amaçlı sığınaklar yapmışlardır. "**Hastek Kalesi**"

Herhangi bir saldırı olduğunda buraya sığınarlarmış. Bu yılki Güneş Tutulmasında ilçemize gelen Sayın Erdal İnönü ile beraberindeki heyet kaleyi feribotla gezerek görmüşlerdir. Kaleye köyümüzden ulaşımı sağlamak için muhtarlığımızca teşebbüse geçilmiştir.

Köyümüz çevresinde bulunan mezarlıkların da çok oluşu, bu çevrede çok insanın yaşadığını kanıtlamaktadır. **Hastek Kalesine** kayıkla ulaşım mümkün olup, görmeyenlerin görmelerini tavsiye ederiz.

SOSYAL VE KÜLTÜREL DURUM:

Köyümüzde dirlik ve düzen, komşuluk ilişkileri her zaman çok iyi olmuştur. Birlik, beraberlik, karşılıklı yardımlaşma en iyi şekilde devam etmektedir.

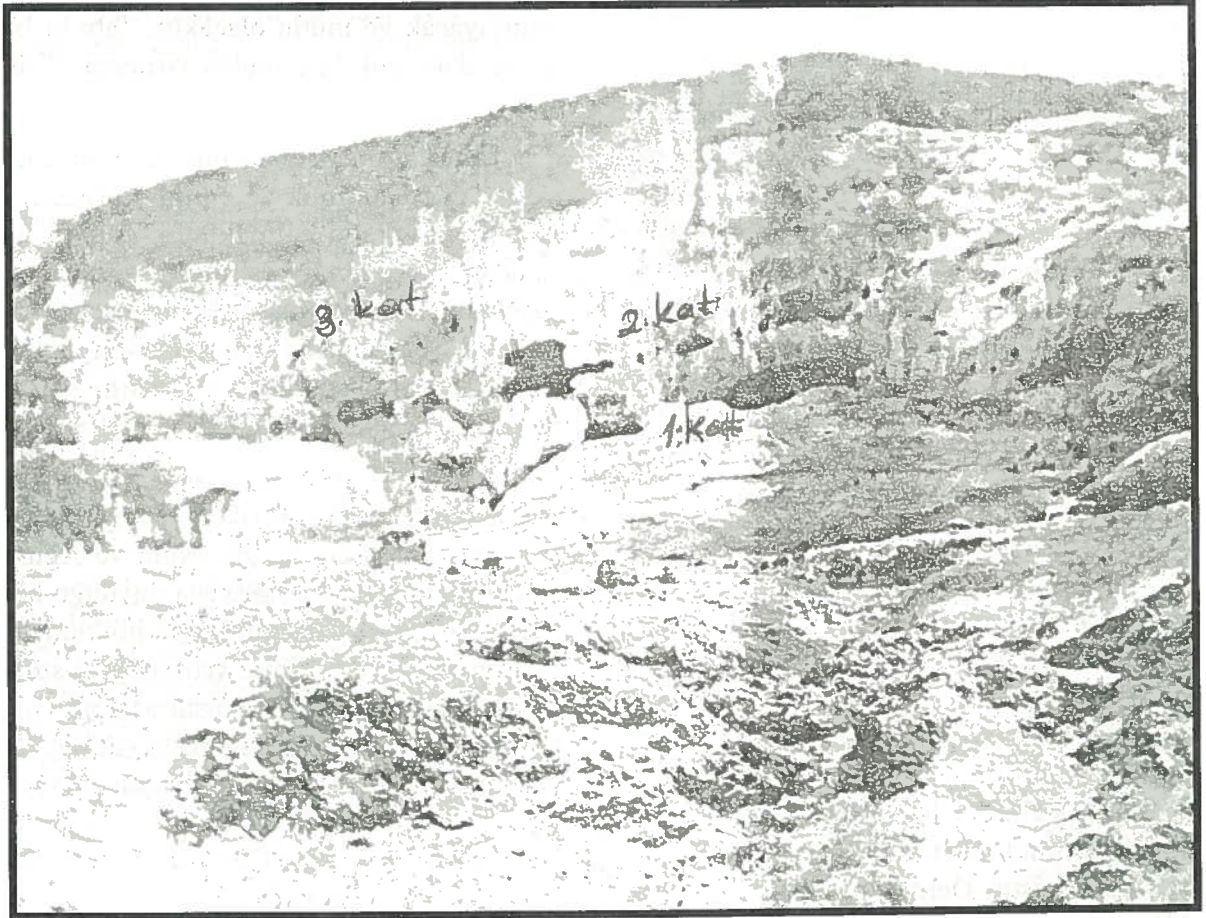
Köy tarihinde adli vaka çok az sayıda eski yıllarda olmuşsa da sonuç yine tatlıya bağlanmıştır. Köyümüzde dargın kimse yoktur. Muhtarımız **Turan Güler**'in de bu konudaki titiz, adil, bilinçli gayret ve hassasiyeti takdir şayandır.

Köyümüzde 70 yaşın altında okuma yaz-

ma bilmeyen yoktur. (70 yaşın üzerinde 34 kişi kalmıştır.) Gençlerimizin tamamı en az lise mezunudur. Çeşitli üniversitelerde okuyan gençlerimiz mevcuttur. Köyümüzde 10 öğretmen, 2 öğretim görevlisi, 2 hukukçu, 1 doktor, 6 mühendis, 5 subay-astsubay, 6 polis, 5 iş adamı, maliyeci, teknisyen ve çeşitli iş kollarında çalışan insanlarımız mevcut olup, köyümüz ile bağlantıları devam etmektedir. 1920-1970 yılları arası yetişen kuşaklara hiçbir karşılık beklemeden hocalık yapan Merhum **Osman Güler**, **Mehmet Vural** (Sarı sakallı), **Hakkı Özden** gibi değerli insanlar eğitim vermişlerdir. Kendilerini rahmetle anıyoruz.

Köyümüzde 1944 yılında okul açılmış ve ilk atanan öğretmen **Lutfü Özmen** uzun yıllar görev yapmıştır. Kendisini rahmetle anıyoruz. Daha sonra **Fahrettin Tüzün**, **Zeki Hafızoğulları Veli Yıldız**, **Hüseyin Karadağ** ve **Hamit Koşar** gibi değerli eğitimciler görev yapmışlardır. Kendilerine sağık ve mutluluklar dileriz.

Köyümüzün çok güzel anelerinden biri de dini bayramlardaki bayram gezileridir. Bayram namazından sonra toplu halde tüm evler gezilerek her evde Kur'an okunur, yemekler yenilir, çeşitli espi ve şakalar yapılır. Köyümüzün bu geleneğı kesinlikle bozulmaz.

Hastek Kalesi'nden Görünüm

Değerli Hemşehrilerim,

Temmuz Ağustos 99 sayımızda "Bu Dergi Yaşamalı" demiştim ve size ilk defa seslenmiştim. Dergimizin yayınından sonra siz hemşehrilerimin telefon, faks ve mektupla beni desteklemeleri beni çok duygulandırdı. Gerçekten de dergilerinde kendilerinden bir şey bulan bu hemşehrilerimin özlemini gidermeye devam edeceğiz.

Bu iki aylık dönem içinde, Derneğimiz ve Dergimiz sizler için gece gündüz çalışmaktadır. Ağın için yeni projeler üretmekte, gurbetteki hemşehrilerimizi nasıl bir araya getirebilir ve kaynaştırabiliriz çabası içindedir.

Bu çaba için en büyük adım atılmıştır. Derneğimize Ankara'da bir yer temin etmek için "Eşya Piyangosu" tertip edilmiştir. Aralık ayından itibaren piyasaya çıkacak olan Eşya Piyangosu biletlerini bütün hemşehrilerimizin kapışacağını şimdiden görüyor gibiyim. Bu biletler bütün büyük şehirlerdeki hemşehrilerimize köy temsilcileri vasıtasıyla kavuşturulacaktır.

TEDAŞ Tesislerinde Derneğimizin Yönetim Kurulu ve Köy temsilcileri ile yapılan toplantıya Elazığ Valimiz Sayın Lütfullah Bilgin katılmış olup; Ağın'ımız için sevinçli ve gurur verici haberler vermiştir. Sayın Valimiz, bu sayımızda tanıtımını yaptığımız "Devlet Su İşleri (DSİ) Ağın Sulama Projesinin kısa sürede hayata geçirileceğini bildirmiştir. Dernek başkanımız Sayın Ahmet Deviren'de bu proje hakkında bu sayıda geniş açıklamada bulunmuştur.

Gördüğünüz gibi dergimiz Ağın için yapılan çalışmalarda proje üretmekte, yavaş yavaş kamuoyu oluşturmaktadır. Yine bu sayımızda "Köylerimiz" köşesinde tanıttığımız "Yenipayam Köyü" nde yapılan çalışmalar diğer köylerimize örnek olacak şekildedir. Bu tanıtımı yapan Şerif Güler beye çok teşekkür ederim. Dergiye böyle güzel yazılar geldiği sürece içeriğimiz daha da güzelleşecektir. Gurbetteki hemşehrilerimiz unutmaya yüz tutan adet ve ananelerimizi hatırlayacak ve mutlu olacaktır. Tabi ki bu görev daha çok köy muhtarlarımıza düşüyor.

Yalnız bu çalışmalarımızda Ağın'daki yerel yöneticilerimiz ve eğitim kurumlarımız biraz arkada kalmaktadır. Çünkü Ağın'dan haber akışı kesinlikle sağlanamamaktadır. Halbuki gurbetteki hemşehrilerimizle tek bağlantı bu dergi aracılığıyla kurulabilecektir. Değerli yöneticilerimiz bundan sonra bizi desteklerse, daha hızlı bir şekilde büyüebiliriz.

İnanıyorum ki Ağın'da olan veya olmayan bütün hemşehrilerimiz Ağın ve Ağınlı ile ilgili bildiği, gördüğü veya duyduğu bütün haber, fotoğraf ve diğer etkinlikleri en kısa zamanda dergimiz irtibat bürosuna mektup, faks ve elden kavuşturacaktır. Gün görmüş, eskileri bilen değerli büyüklerimiz gelenek ve göreneklerimizin yaşaması için; ilginç olayları, unutulmaya yüz tutmuş adet, gelenek ve göreneklerimizi bize mutlaka yazmalıdırlar.

Saygı ve sevgilerimle.

Elazığ'ı Tanıyor musunuz?

ELAZIĞ'IN TARİHÇESİ

Elazığ, Doğu Anadolu'da Tarihi Harput Kalesinin bulunduğu tepenin eteğinde kurulmuş bir şehirdir. Deniz seviyesinden 1067 metre yükseklikte bulunan şehir hafif meyilli bir zemin üzerindedir. Elazığ'ın yerleşim yeri olarak tarihi yeni olmakla beraber bölgenin tarihi oldukça eskidir. Bu nedenle Elazığ tarihini onun menşei sayabaleceğimiz Harput'un tarihi ile birlikte ele almamız gerekir.

Mevcut tarihi kaynaklara göre Harput'un en eski sakinleri M.Ö. 2000 yıllarından itibaren Doğu Anadolu'ya yerleşen Hurrilerdir. Yine tarihi kayıtlara göre Hurrilerden sonra bölgenin Hitit hakimiyeti altına girdiğini görmekteyiz. Çok uzun sürmeyen Hitit hakimiyetinden sonra M.Ö. 9. Asırdan itibaren Doğu Anadolu'da devlet kuran Urartular Harput'ta uzun süre hüküm sürmüştür. Bugün bile tarihi heybetiyle ayakta duran Harput Kalesi Urartu devrinin izlerini taşımaktadır. Kale'de kaya içine oyulmuş merdivenler, tünel ve hücrelerle su yolu bulunduğu tesbit edilmiştir. M.Ö. 9. Asırdan beri bu kalesiyle müstahkem mevki olarak bilinen Harput, en az 4000 yıllık bir maziye sahip bulunmaktadır. Harput isminin ilk hecesi olan Har, taş (kaya) anlamına, son hecesi olan put (berd) ise kale anlamına gelmektedir. Günümüz Türkçesi ile Taş Kale anlamını taşımaktadır. Harput'un tarihini biraz daha derinliğine incelediğimizde, M.S. 1. asırdan 3. asra kadar, zaman zaman Romalıların siyasi ve askeri nüfuzunda kaldığını görmekteyiz. Ancak Romalıları Anadolu'dan çıkarmak için uzun ve çetin mücadeleler veren Pontus Kralı Mithradates devrinde ve ondan sonraki zamanlarda bir takım eller değiştirdiği de bilinmektedir. Bununla beraber, Miladi 3. asırda, imparator Diocletianus zamanından itibaren Harput bölgesi tamamen Roma İmparatorluğuna bağlanmıştır.

Daha sonra Sasanilerle, Bizanslılar arasında devam eden harplerde daima anlaşmazlık hududu olarak görülen ve zaman zaman Sasanilerin, zaman zaman Bizanslıların hakimiyetine girerek el değiştiren Harput'ta Bizans hakimiyetinin ilk devresi 7. asrın ortalarına rastlar. Ancak Hz. Ömer zamanında Suriye ve Irak'ı ele geçiren Arapların 7. asrın ortalarına doğru Harput ve çevresini de zapt ettiklerini görüyoruz. Bu şekilde başlayan Arap hakimiyeti, 10. asrın ortalarına kadar devam etmiştir. Romalılar devrinde olduğu gibi, Araplar devrinde de Harput'ta etkin bir ize rastlanmamıştır. Bölge, daha çok Bizans ve Arap siyasi ve askeri gücünün gövde gösterilerine sahne olmuştur. Harput'un Bizanslıların hakimiyetine ikinci defa geçişi 10. asra rastlar. Bizanslıların İslam alemine karşı giriştikleri büyük seferlerin ilk hedefi daima Harput olmuştur. Nitekim, ilk taarruzda Bizanslılar Harput'u ele geçirmişler ve burada bir vilayet teşkilatı kurarak kaleleri tahkim etmişlerdir. Bizans tarihinde Harput, bugünkü söyleyişe çok yakın olarak "Harpote" diye geçmektedir. Aslında Harput bölgesi de "Mesopotamia" olarak adlandırılmaktadır. Harput'ta Bizans hakimiyeti aşağı yukarı 11. asrın sonuna kadar devam etmiştir.

Harput'un Türklerin Eline Geçmesi

Harput ve çevresi 26 Ağustos 1071 Malazgirt muharebesinden sonra kesin olmakla beraber 1085 yılında Türklerin eline geçmiştir. Bu ise Selçuklular devrine rastlamaktadır.

Harpur'un ilk Türk hakimi **Çubuk Bey**'dir. Çubuk Bey, burada diğer Selçuk ümerası gibi Selçuklu Sultanına bağlı olmak şartıyla bir Hükümet kurmuştur. Kendisine oğlu Mehmet Bey halef olduğu içindir ki, Harput tarihinde bu devire **Çubukoğulları devri**" denir. Çubukoğulları ve onlarla birlikte gelen Türkmenlerin Harput halkının ecdadını teşkil ettiğine şüphe kalmamıştır.

Harpur'un Türkler tarafından alınmasına kadar sadece müstahkem bir kale hüviyetinde kalan bu yer, Türklerle beraber büyüyen bir şehir haline gelmiştir. Çubukoğulları devrinden sonra Harput'ta **"Artukoğulları Devri"** başlar. 12. asrın ilk yıllarında başlayan bu devir, 1234 yılına kadar devam etmiştir.

Artukoğullarının, Türkmenleriyle beraber Doğu Anadolu'ya gelip yerleşmelerinden sonradır ki bir kol da Harput'a gelmiştir. Bunlara bu sebeple **"Harpur Artukluları"** denmektedir.

Artukoğulları devrinde; adı hala Harput ve Elazığ'da anılan Belek (Balak) Gazi'nin Harput'un yetiştirdiği en ünlü Türk Fatihisi olduğu bilinmektedir. (1965 yılında Harput Turizm Derneği tarafından Belek Gazi'nin, at üstünde güzel bir heykeli yaptırılmıştır.) Onun en önemli hizmeti, Haçlı seferleri sırasında görülmüştür. Onu, Selahattin Eyyubi ile mukayese edenler bile olmuştur. (Tarihçiler son araştırmalar ışığında Balak Gazi'nin asıl isminin "Belek Gazi" olduğunu ifade etmektedirler.)

Balakgazi'den sonra 1185 yılına kadar Harput'ta yine Artukoğullarından gelen Prensler, hüküm sürmüşlerdir. Bunlardan Fahrettin Karaaslan'ında Harput tarihinde unutulmaz yeri ve eserleri vardır. Karaaslan 1148-1174 yılları arasında Harput'ta hüküm sürmüş ve burada bulunan Ulu Camiyi yaptırmıştır.

*Dile Gel Harput'um duyulsun sesin
Sen Anadolunun nur beldesisin
Asırlar ayakta alkışlar seni
Öz kültürümüzün hazinesisin*

1234 yılında Harput'ta Artuk Hanedanının hakimiyeti son bulur ve Harput Selçuklu Hanedanına ilhak olunur. Selçuklular devrinde Harput, bir Subaşı tarafından idare edilmiş ve bu devirde "Arap Baba Camii" ve bitişindeki türbe hariç önemli bir eser bırakılmamıştır.

Anadolu Selçuklularının bölgedeki hakimiyeti sona erince, 14. asırda Harput'ta bir müddet İlhanlıların daha sonra da Dulkadiroğullarının hüküm sürdüklerini görüyoruz. Uzun sürmeyen Dulkadiroğulları devrinden sonra da Harput, 1465 de Uzun Hasan tarafından zaptedilmiş ve 40 yıl kadar Akkoyunluların idaresinde kalmıştır.

Akkoyunlulardan sonra 1507 yılında Harput, Şah İsmail'in idaresine geçmiştir. 1516 yılında Çaldıran muharebesi'nden sonra Osmanlı ordusu tarafından fethedilmiştir.

Osmanlı İdaresine geçen Harput, başlangıçta Diyarbakır Eyaletine bağlı bir sancak halinde teşkilatlandırılmıştır. 1530 tarihli bir kayda göre Harput'ta o zaman 14 müslüman 4 ermeni mahallesi vardı. Kamusüla'lam'a göre ise 19. Asrın sonlarında Harput'ta 2670 ev, 843 dükkan, 10 cami, 10 medrese, 8 kütüphane ve kilise, 12 han ve 90 hamam bulunmakta idi.

Yukarıda tarihi devirlerinden kısaca bahsettiğimiz Harput, birbirine benzeyen sebeplerle tarihe karışan birçok eski Türk şehirleri gibi nihayet terkedilmiş ve yerini bugünkü Elazığ'a bırakmıştır. Bugünkü Elazığ, II. Mahmut zamanında, 1834 yılında şark vilayetlerinde ıslahata ve devlet otoritesini yeniden kurmaya memur edilen Reşit Mehmet Paşa zamanında halk arasında "Mezra" denilen şimdiki yerine kurulmaya başlanmıştır.

Aynı yıl içinde (1834) hastane, kışla ve cephe binaları yapılmış, Vilayet Merkezi Harput'tan buraya nakledilmiştir. Bu nakilde Harput'un artık bir hudut şehri olmaktan çık-

ması, ana yollara sapa kalması, bilahassa kış mevsiminde ulaşım güçlüğü ve mezranın güzel bir şehir kurulmasına elverişli bulunması rol oynamıştır. Yeni kurulan şehir önceleri eyalet ve bilahare vilayet merkezi olmuş, bir ara Diyarbakır vilayetine bağlı bir Sancak haline gelmiştir. 1875'de Müstakil Mutasarrıflık, 1879'da da tekrar vilayet olmuştur. Osmanlı devletinin son yıllarında Malatya ve Dersim Sancakları da buraya bağlanmış 1921'de bu iki sancakta Elazığ'dan ayrılmıştır.

Sultan Abdulaziz'in tahta çıkışının 5. yılında Hacı Ahmed İzzet Paşa devrinde buraya tayin edilen Vali İsmail Paşanın teklifi ile 1867 yılında "Mamurat ul Aziz" adı verilmiştir. Fakat telafuzu güç olduğundan halk arasında kısaca "ELAZİZ" olarak söylenegelmiştir.

Atatürk'ün 1937 yılında şehire teşrifleri sırasında "Azık İli" anlamına gelen "ELAZIK" adı verilmiş, bu isim daha sonra "ELAZIĞ" a dönüşmüştür.

Elazığ'ın Doğal Yapısı

Elazığ doğusundan, batısından ve güneyinden, Güneydoğu Torosların batı uzantıları ile çevrili olup, Güneydoğu Toroslar, Malatya ili sınırları içinde doğuya doğru uzanarak Elazığ'dan geçer. Van gölünün güneyine doğru kıvrımlar halinde devam ederek ülkemizin sınırlarını terkederler. Bu dağların en yüksek noktasını İl'in batısındaki Hasan Dağları (2118 Mt) oluşturur. Hasan Dağının güneyinde Bulutlu Dağı (2004 Mt.), Karga Dağı (1925 Mt.) ve Kamışlık Dağı (2016 Mt.) yer alır. Elazığ ovasının güneyinde bulunan Merzem Dağının yüksekliği 1490 metredir. Sıra dağlar Elazığ ovasının kuzeyinde, yeniden yükselir. Beydoğan yöresinde 1724 metreye çıkarak, Keban Barajı çöküntü alanına dek sürer. Çöküntü alanından sonra doğuya doğru, önce Asker Dağını, sonra Palu İlçesinin doğusunda Gökdere Dağını oluşturur. Kuze-

ye doğru açılarak İl'in Bingöl ile olan sınırını çizer. Burada bulunan Karaboğa dağlarının en yüksek noktaları, Elazığ İl sınırları içinde kalır. Hazar Gölünün kuzeyinde 2140 metre yüksekliğindeki Mastar Dağı yer alır. Güneyinde ise en yüksek dağ silsileleri Hazar Baba (2230 metre) dağını meydana getirir. Bu dağ silsilelerinden başka Elazığ'ın etrafında sıralanan bazı küçük tepeler vardır. Bunlar güneyde sırası ile, Boztepe, Rıdvantepe, Yalavuz tepeleridir. Bu tepelerin uzantıları Merzem Dağına kadar uzanmaktadır. Sonra Yemişlik (Miyadun) in üstünde Karababa tepesi, Altınçevre (Etminik) sırtları ile Akçakiraz (Perçenç) gediğine buradan da karşı tarafa geçilince Beyyurdu, Karakaya, Hoş ve Kırac Tepeleri, Hasret Dağı eteklerine yaslanır.

AKARSULAR

Elazığ, akarsu havzası açısından ilin güney kesimi dışında bütünü ile Fırat Havzası içinde kalmaktadır. Fırat Havzası Basra Körfezi Havzası'nın bir parçasıdır. Fırat Irmağı ile anılan havzanın sularını boşaltır. Fırat Doğu Anadolu'nun en önemli akarsuyudur. Keban ilçesine kadar olan bölümü başlıca iki ana koldan oluşur. Bunlar Karasu ve Murat Nehirleridir. Elazığ ilinin sularını ise Murat ve onun kolları boşaltır.

Murat Nehri :

Murat nehrinin Palu İlçesi civarında Keban Baraj Gölü'ne karıştığı noktaya kadar olan uzaklığı yaklaşık 500 Km.dir. 42.000 m2'lik akaçlama havzasıyla, Fırat'ın en önemli koludur. İlk kaynaklarını İl sınırları dışından, Van Gölünün kuzeyindeki Aladağ'ın kuzey eteklerinden alır. Gülizar Yaylalarından gelen pek çok suyu da toplar. Murat nehri, Ağrı'dan geçtikten sonra Güneybatıya yönelir. Bingöl'ün Genç İlçesini geçerek Elazığ topraklarına girer. Sürekli batı yönünde akarak Palu ilçesine ulaşır ve Keban Baraj Gölüne dökülür.

Fırat Nehri :

Fırat nehrinin kolları olan Murat Irmağı ile Karasu, Keban İlçesinin kuzeyinde birleşir. Bu noktadan sonra oluşan Fırat Nehri, önce güneybatı yönünde akar. Keban İlçesinin Dummu yöresinden sonra Elazığ-Malatya İl sınırlarını oluşturacak şekilde geniş bir yay çizer ve Elazığ-Diyarbakır sınırlarına kadar gelir. Toplam uzunluğu 2800 Km.'dir.

Dicle Nehri:

Hazar Gölü'nün Güneydoğusundan süzülen sular, Dicle Havzasının üç deresinden biri olan Behremaz Deresi ile birleşerek Dicle Nehrinin ilk kaynağını teşkil eder. Maden dağlarından ve Behramaz ovasının ortasından kuzeydoğu yönünde akan nehir, önce doğuya, sonra güneydoğuya yönelerek Maden İlçesini geçer ve İl sınırları dışına çıkar.

Peri Çayı:

Murat nehrinin en önemli kollarından biridir. Saniyede ortalama 100-200 m³ su akıtan Peri Çayı, Bingöl'ün Şeytan dağlarından doğar. Munzur dağlarından çıkan Munzur suyu ile birleşerek İl sınırlarımız içerisinde Murat Nehrine katılır.

Haringet Çayı :

Elazığ'a 27 Km. uzaklıktaki Kamışlık Köyü dolaylarından çıkan çay, çeşitli derelerle birleşerek Uluova'nın ortasından geçip Keban Baraj Gölüne dökülür.

GÖLLER

Hazar Gölü (Gölcük)

İlimizin Güneydoğusunda bulunan ve İl merkezine 25 Km. uzaklıkta, Elazığ-Diyarbakır karayoluna paralel olan Hazar Gölü, tektonik bir göldür. Güneyinde Hazarbaba Dağı bulunan göl, Uluova'dan Mastar Dağlarıyla ayrılır. Denizden 1250 mt. yükseklikteki gölün uzunluğu yaklaşık 22 Km. en geniş yeri i-

se 5-6 Km.'dir. Yüzölçümü 86 Km²'yi bulan gölün derinliği 200-250 metre arasında değişmektedir. Hazar Gölünden turistik ve ekonomik olarak yararlanılmaktadır.

Keban Baraj Gölü

Keban Baraj Gölü Türkiye'nin en büyük yapay gölüdür. Doğal Göller arasında 675 km²'lik alanıyla 3. sırada yer almaktadır. Baraj Gölünün Murat vadisi boyunca uzunluğu 125 km.dir. Genişliği yer yer değişmektedir. Keban baraj gölünde elektrik üretiminin yanı sıra su avcılığı yapılmakta ve balık üretimi de gerçekleştirilmektedir. Enerji açısından Türkiye'nin ilk büyük yatırımlarındandır. 1965 yılında yapımına başlanılmıştır. 1974 yılında ilk 4 büyük tribünü, 1981 yılında da diğer 4 tribünü devreye girdi. Barajın toplam kurulu gücü 134 Megawatt olup yıllık enerji üretimi 7.5 Milyar KW/Saat dir. Kurulduğunda Türkiye'de üretilen elektriğin % 20 sini tek başına karşılayan santral şu an tüketilen toplam elektriğin % 8'ini karşılamaktadır.

Cip Baraj Gölü

İlimizin 10 km. batısında bulunan Cip Barajı, Murat Nehri ile birleşen Cip Çayı üzerinde ve Cip Köyünün güneyinde yer almaktadır. Baraj'ın yapımıyla oluşan göl sularıya, 800 hektar alan sulanmaktadır. Göl çevresi ise mesire yeri olarak kullanılmaktadır.

OVALAR

Elazığ İlindeki ovalar genellikle depresyon alanlarına karşılık gelmektedir. Bu çöküntü alanlarının akarsuların taşıdığı maddelerle dolması sonucu oluşmuşlardır. Genellikle alüvyal topraklarla kaplı bu verimli ovaların, İl tarımında önemleri büyüktür.

Elazığ Ovası

Güneybatı-kuzeydoğu yönünde uzanan küçük bir depresyondur. Denizden yükseltisi 1000-1050 mt.dir. 36 Km² lik alanı kaplayan ova, bir çöküntü havzasının alüvyonlarla dol-

ması sonucunda meydana gelmiştir. Ovanın kuzeyinde, üzerinde tarihi Harput şehrinin yer aldığı eski bir aşının yüzeyine karşılık gelen geniş dalgalı yüksek bir düzlük bulunur. Elazığ Ovası yükselmiş, yükselirken çarpılmış ve genel olarak güneye meyillenmiş bu yontukdüz (Penelen) sahasından dik yamaçlarla ayrılmıştır. Ovaıyla bu yontukdüz arasındaki yamaçların dik oluşu ovanın kuzeyinde çok belirgin birikinti konilerinin meydana gelmesine yol açmıştır. Etrafı dağlarla çevrili ova güneye doğru eğilimlidir. Elazığ ovasının sularını Uluova'ya taşıyan Elazığ deresi, Gümüşkavak boğazından geçer. Ovaı, Uluovadan ayıran eşik güneybatıda yer alan Meryem Dağı ile birleşir. Meryem Dağı ile Elazığ ovasının batı ve kuzeybatısındaki Sarını (Cip Çayı) suyunun direne ettiği Kuzovadan ayıran bir tepelik alan yer alır. Bugün Elazığ kentinin kurulmuş olduğu ova, gerçekte geniş depresyon dizilerinden biri olan Uluovanın bir parçasıdır.

Uluova

Güneydoğu Torosların uzanış yönüne bağlı ve Hazar depresyonuna paralel olarak, Güneybatı-kuzeydoğu yönünde uzanır. Elazığ'ın en geniş ovasıdır. Kuzeyden kırık hatlar halinde uzanan, yükseltisi az Karakaya dağları ile çevrilidir. Güneyden Çelemlik, Master ve Kamışlık dağları dizisi ile sınırlanmıştır. Kuzeydoğuda Keban baraj gölüne kadar uzanır. Ovanın uzunluğu yaklaşık 56 Km., genişliği 15 Km. kadardır. Yüzölçümü 325 Km² yi bulur. Yükseltisi azalarak Keban Baraj Gölüne kadar sokulan bu ova, kalın bir alüvyal toprak tabakası ile örtülüdür. Ovanın ortasından Haringet Suyu geçer. Bu akarsu sağdan ve soldan kaynak suları ile beslenen birçok dereden oluşur. Haringet Suyu, yazın sulamada yoğun olarak kullanılır. Bu nedenle genellikle yaz aylarında Keban'a Baraj Gölüne ulaşmadan kurur. Uluova'nın uzun eksenini bo-

yunca yerleşmiş bulunan Haringet Çayının kuzeyinde tipik bir Piyetmont kuşağı (Dağeteği ovası) uzanmaktadır. Meryem Dağı külesinden Uluova'ya inen kolların oluşturduğu bu dağ eteği ovası kuşağı, aynı zamanda yoğun tarımsal faaliyetlerin görüldüğü bir alandır. Yerleşmeler, bu birikinti konileri üzerinde yer alırlar.

Kuzova

Kuzeye akarak Murat Nehri ile birleşen Cip (Sarını) Çayının iki yanında yer alan uzun bir ovadır. Kuzeye gidildikçe genişleyen denizden 900-1000 metre yükseklikte olan ovanın, yüzölçümü yaklaşık 110 Km²'dir. Basamaklı bir durum gösteren Kuzova verimli bir ovadır. Sadece Sarını çayı vadisinde alüvyal topraklara rastlanır. Bu ırmağın suyu az olduğundan sulamaya yetmez. Bu nedenle ovada sulama amacına yönelik Cip Barajı yapılmış, birçok kuyu açılmıştır.

Kuzova, Güneyde Tilki Tepe Karşıdağ Kurt tepe-Kızıldağ ve Kekliktepe'den oluşan ve güneybatı ve kuzeydoğu yönünde uzanan ve bir sırtı andıran tepeler dizisi ile adeta iki bölüme ayrılmıştır. Çok daha geniş bir alanı kaplayan asıl Kuzova'ya karşılık gelen ovanın kuzey bölümü bir senklinal halindedir. Kuzova havzasının doğusu volkanik bir araziden meydana gelir. Yaklaşık 48 Km² bir alan kaplayan bu volkanik arazi, Elazığ'ın 8-10 Km. kadar kuzeybatısında yer alan kısım "Karayazı" adıyla anılır. Burada doğu-batı yönlü bir kırık çizgisinden çıkmış olan olivinli bazaltlar kuzeye doğru ova eğimi yönünde akarak bir lave yelpazesi meydana getirmiştir.

Elazığ Valiliği İnternet Sayfasından Alınmıştır.

AĞIN VE ÇEVRESİNDEN FIKRALAR

Fıkralar, günlük yaşantımızda sık sık hayatımıza giren Halkbilim ürünü örneklerdir. Özellikle dost, ahbap, arkadaş toplantılarında neşe dağıtan birer araç olurlar. Bunlar, güldürücü kısa hikâyelerdir. Çoğunlukla "Adamın biri...." diye başlarlar. Örneğin: Ardamanın biri, deposunda benzin olup olmadığını anlamak için yaktığı bir kibritle bakmak istemiş. Depoda benzin varmış.

Sohbet toplantılarında iyi fıkra anlatan "Fıkra-cılar" vardır. Onlar, yerini ve zamanını iyi seçerler, bulundukları topluluğu bir anda neşeye boğarlar. Bir fıkra anlatılmayı görsün, ardından diğer fıkralar sökün eder gelir.

Ağın ve çevresi fıkra yönünden çok zengindir. Hemen her mahallede ve her köyde üne kavuşmuş fıkra ustalarımız vardır. Bu ustalar içinde ünü Ağın dışına taşmış olanlar da var: Ağın'dan İbik Dayı (İbrahim Özkul), Osman Ağa, Şenpınar'dan Kortikoğlu (İbrahim Taşbaşı), Beyelması'ndan Hayrullah Orhan, Başpınar'dan Ekirekli Dayı (Mehmet Ertuğrul)'un adlarını sayabiliriz. Bunların fıkraları, fıkra kitaplarına bile girmiş bulunmaktadır. Örnek: 1989 yılında Elazığ'da düzenlenen "Fırat Havzası II. Folklor ve Etnoğrafya Sempozyumu"nda İbik Dayı'nın fıkraları "Bildiri" olarak gündeme gelmiş, ayrıca da diğer dergi ve kitaplarda yayınlanmıştır.

Fıkraların büyük çoğunluğu günlük yaşamdan kesitlerdir. Biz buraya, bundan böyle, hem fıkra ustalarımızın fıkralarından, hem de halkımız arasında çok yaygın olan fıkralardan örnekler vermeye çalışacağız. Siz sayın hemşehrilerimiz de, yörelerimize ilişkin olarak, çevrenizden ya da vaktiyle büyüklerinizden dinlemiş olduğunuz fıkraları adresimize gönderiniz. Derleyen olarak adınızla birlikte yayımlanacaktır.

AĞIN'DAN

Üstün Nişancı Bir Avcı

Küçük Hoca Müderris Hüseyin Efendi'nin oğlu Mustafa Aksoy, oğlu Halis'le birlikte Pulur'daki tarlalarında çift sürüyor.

Az sonra yanlarına, avcılığa soyunmak isteyen komşuları Ağâh gelir. Omuzunda kırma bir tüfekle kuş avlamaktadır. O sırada karaceyik adı verilen kuşlardan bir sürü yakınlarına kadar gelir. Ağâh he-

men nişan alır ve tetiğe dayanır. Sürü havalanır ve kuşlardan bir tüy bile düşmez.

Agâh, ağır adımlarla utana sıkıla Mustafa Efendi'nin yanına yaklaşır. Üzgündür.

Mustafa Efendi : -Niye üzülüyorsun Ağâh, der. Bu senin için büyük bir başarıdır. Düşünsene: Bir atımlık onca saçmayı, o kadar çok kuşun arasından, birine bile değdirmen geçirmeyi hiçbir avcı senin kadar başaramaz.

BEYELMASI'NDAN

Farkına Varmış Ama...

Reşit Emi ile yeğeni, eski yıllarda Ağın'la Elazığ arasında katırcılık yaparlardı. Bir kez Reşit Emi çıkardı sefere, bir kez yeğeni.

Yeğen, bu seferlerden birinden dönerken, Ortahan'da Aslan Bey'in adamlarından birisiyle atışıyor. Adam, Reşit Emi'nin yeğenini tartaklar.

Ertesi hafta sefere çıkan Reşit Emi, Ortahan'da rastladığı bir işçiyi, kavga çıkaran kişi sanarak, yeğeninin öcünü almak için başlıyor dövme.

Neye uğradığını şaşırان ve canı yanan işçi başlıyor yalvarmağa:

Vurma Reşit Emi, diyor. Yeğenini döven işçi ben değilim.

Reşit Emi, işçiyi yumruklamaya devam ederken:

-Sankim, diyor, o kişinin sen olmadığının farkına vardım ama başlamışken biraz dövmek istedim.

ŞENPINAR'DAN

He Çocuklar, He!

Şenpınar'lı birkaç delikanlı, arkadaşlardan birinin evinde toplanmış, oyun kâğıtlarıyla oyun oynuyorlar.

Ev sahibi gencin annesi bir ara odaya giriyor ve çocukların oyununu görünce:

Çocuklar, sakın ola ki o kâğıtlarla kumar oynamasınız?

Çocuklar, bir ağızdan yanıt veriyorlar:

Üzülme, kumar oynamıyoruz, kılıç çekiyoruz.

Anne rahatlamış olarak odadan çıkarken:

-He çocuklar he! Kumar oynamayın da kılıç çekin.

ÖZLÜ SÖZLER, DOĞRU SÖZLER

- * Söz var iş bitirir, söz var baş yitirir.
Atasözü
- * Daima çalışınız ve karşılığını beklemeden iyilik yapınız. İşte insanlık budur.
Dr. Hamdi Suat AKNAR
- * Dünyada kalabilmek için dünyaya faydalı olmak lazımdır.
Nizami
- * Çocuklarınızı sizden sonraki zaman için hazırlayın
Hz. Ömer
- * İnsan, verdiği sözü tutmalı ya da söz vermemelidir.
A.J. Cronin
- * Hayat bir oyuna benzer; uzunluğu değil iyi oynayıp oynanmadığı önemlidir.
Seneca
- * Sabır acıdır, meyvesi tatlıdır.
Atasözü
- * Mutluluk dostlarla çoğalır, acılar dostlarlar azalır.
Sedat Katırcıoğlu
- * Yoksulluk içindeyken mutlu günleri anımsamaktan büyük acı olamaz.
Dante

ŞENPINAR KÖYÜ

Yamaca kurulmuş Şenpınar Köyü,
Çeşmeleri çoktur, soğuktur suyu,
Basmış bağına masmavi suyu,
Yalvarırım, unutmayın köyümü.

Haseki Bağı'nı almış sağına,
Önündeki cadde gider Ağın'a,
Kurban olam ovasına, dağına,
Dostlar, ahbaplar unutmayın köyümü.

Köyümü bir görsen, neler var, neler,
Kuşları ötüşür, kuzular meler,
Hakko, Öte Çeşme, Cırık ne söyler?
Ne olur, unutmayın köyümü.

Eğirik oturmuş köyün başına,
Gurbete çıkanın gelir düşüne,
Kurban olam toprağına, taşına,
Ey kardeşler unutmayın köyümü.

Aşağı Mehle'de kına oynanır,
Gurbet yolcusuna mendil sallanır,
Musalla taşında yolcu yollanır,
Yalvarırım unutmayın köyümü.

Zeynep ÇELİK

AĞIN'DAN HABERLER

İsmail N. BEYDEMİR

* Hemşehrimiz Albay Mustafa Güzel Askeri Yargıtay 2. Daire Başkanlığına seçildi. Kendisine yeni görevinde başarılar dileriz.

* Kaymakam Emin Bilmez, Ağın'dan Van'ın Muradiye İlçesine atandı. İlçemize yeni kaymakam olarak, 1971 Doğanşehir doğumlu, Ankara Siyasal Bilgiler Fakültesi mezunu İdris Akseyit geldi. Üç yıl emniyet görevlisi olan İdris Akseyit, Rize'nin İkizdere İlçesinden gelmiştir. Yeni Kaymakamımıza hoş geldiniz derken, sayın Emin Bilmez'e de esenlikler dileriz.

* İlçemiz ve yöresine 10 Ekim günü başlayıp iki gün yağan yağmur, yöremizin havasını değiştirip sonbaharın etkileşimini oluşturdu.

* 1938 Dersim ayaklanmasında, Tunceli Dağları'ndaki ormanların yakılması ile Fırat suyunu geçip yöremize gelen domuzlar, aşırı bir çoğalma sonucu dağlarımızı, bahçe ve bağlarımızı doldurdular. Geçen yıl bir avlanma sonucu bir çok domuz öldürüldü ama, önemli bir eksilme olmadı. Yöremize büyük zarar veren kara kargalar ve domuzların asalak etkileşimini önlemek gerekmektedir.

SAYIN DERGİ ABONELERİNİN DİKKATİNE

***1998-1999 yıllarına ilişkin Dergi ve üyelik ödenti
borçları bulunan üyelerimizin adına
düzenlenmiş olan posta çekleri bu dergi ile
birlikte adreslerine gönderilmiştir.
En yakın bir PTT şubesi aracılığıyla
yatırılması rica olunur.***

DUYURU

Ankara Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği'nce bir yer temini amacıyla "Eşya Piyango-su" düzenlenmiştir.

Bu düzenlemeye esas olarak 30.000 adet bilet basılmıştır. Elde edilecek gelir ile derneğimize kalıcı bir yer alınacaktır.

Hemşehrilerimizin bilet satışında gerekli çabayı göstereceklerinden ve bilet satımı ile görevli arkadaşlara gereken ilgiyi esirgemeyeceklerinden eminiz.

Haydi Ağınlılar! Hep birlikte başarıya doğru koşalım.

Konu ile ilgili bilgi almak isteyenler derneğimizin aşağıdaki telefon ve faksına başvurabilirler.

Dernek Yönetimi

Tel: (0.312) 342 47 50 - 341 54 69

Fax : (0.312) 341 82 36